

Υπεύθυνος επί της ύλης:
ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ
Γρηγορίου Ζώγκου 33
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
« Π Α Ρ Ν Α Σ Σ Ο Σ »
ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗ - ΚΑΖΟΥΡΗ
Όδου Αιόλου 70
(Στοά Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1958

Γραφεία: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίοδος Β' — Άριθ. φύλλου 189 (284)

Η ΩΜΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπεδύθη εἰς ἀγῶνα υπέρθεωσ καὶ διατηρήσεως τῆς ἠθικῆς του ὑποστάσεως.

Ἀπὸ ἐτῶν ἔχει περιέλθει εἰς ἐξουθένωσιν. Αἱ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως, εἰς βάρος του δυσμενεῖς συνέπειαι ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελιξέως του, ἀντὶ νὰ ἐξαλειφθοῦν βαθμιαίως, ἔγιναν, χάρις εἰς τὰ ἰσχύσαντα ἡμίμετρα, ὀξύτεραι. Ὁ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ 1953 ἀφανισμὸς τῶν Ἀσφαλιστικῶν του Ταμείων φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον, ὅταν καὶ τὰ ἴδια τὰ μέσα ἀναστηλώσεως των δὲν ἐφαρμόζονται ἀπὸ ἐκείνουσ ἀκριβῶς, οἱ ὅποιοι τὰ ἐδέσπισαν.

Οἱ συνάδελφοι, τῶν ἐπαρχιῶν ἰδίᾳ, λυγίζον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς πολλαπλασιασθεῖσης ἐργασίας. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὸ καθημερινὸν ἄγχος τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῶν βασικῶν ἀναγκῶν διατροφῆς καὶ ἐπενδύσεως, ἔναντι τῶν ὁποίων τὰ 800)ο τοῦ Προσωπικοῦ ἔχουν τὸ «ὄπλον» (!) τοῦ ὑπολοίπου τοῦ δεκαπενθημέρου, ἀνερχομένου εἰς ἕν ἕως τρία ἑκατοντάδραχμα!

Πρέπει νὰ γνωρίζη πᾶς τις ἐντὸς καὶ πρὸ παντὸς ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς, ὅτι τὰ 800)ο τοῦ Προσωπικοῦ λαμβάνουν, μηνιαίως ἀποδοχὰς ἀπὸ δραχ. 900—2000, τὰ 120)ο ἀπὸ δραχ. 2.000 ἕως 3.500, τὰ 60)ο ἀπὸ δραχ. 3.500—5.000, καὶ τὰ 20)ο ἄνω τῶν 5.000 δραχμῶν.

Ὅταν δὲ λάβη τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ βασικαί, μὲ τὰ πλεον συντηρητικὰ δεδομένα ὑπολογιζόμεναι, δαπάναι συντηρήσεως μιᾶς 4μελοῦς οἰκογενείας ἀνέρχονται εἰς 3.860 δραχμὰς ἄνευ μισθώματος κατοικίας, 4.070 δραχμὰς μετὰ ἐνοικιοστασιακοῦ καὶ 4.950 δραχμὰς μετὰ ἐλευθέρου μισθώματος, ἔχει ἀνάγλυπον τὸν ὄγκον τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Τί ζητεῖ λοιπὸν τὸ Προσωπικόν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι αὐτὴ τὴν ὁποίαν, ὁ οἰοδῆποτε στοιχειωδῶς γνωρίζων τὰ τῆς Τραπεζῆς, ἀμερόληπτος καὶ φυσιολογικὸς εἰς τὴν σκέψιν ἄνθρωπος, εἶναι ἐπιτόμενον νὰ δώσῃ.

Ἐνταῦξιν, διὰ τὰ ἀρθοῦν αἱ ἀνωμαλίας τῆς συγχω-

νέυσεως. Ὁργανισμὸν ἀποδίδοντα δικαιοσύνην καὶ κατοχυρώνοντα τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου. Δύσιν ὀριστικῆ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Σισσύφου, πού λέγεται Ἀσφαλιστικὸν πρόβλημα. Ὁράριον 39 ὥρων καὶ ἀνθρωπίνης συνθηκῆς ἐργασίας διὰ τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιῶν.

Παλαιὰ τὰ αἰτήματα, ἀλλὰ διαρκῶς ἔντονα, καθιστάμενα ἐντονώτερα μὲ τὴν προσθήκην τῶν τόκων τῆς μὴ ἐπιλύσεως των.

Νέοι εἰς τὰ καθήκοντά των οἱ Διοικοῦντες τὴν Τραπεζῆν καὶ τὰς ἀρμοδίους Διευθύνσεις αὐτῆς. Αἱ ὁργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ τὸ γνωρίζουν καὶ τὸ ἀναγνωρίζουν.

Γνωρίζουν ὅμως οὗτοι τὰ αἰτήματα τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην ἐπιλύσεώς των. Ἐτσι τοῦλάχιστον συνεχῶς ἰσχυρίζονται. Καὶ ἔχουν ὅλας τὰς ἰκανότητες καὶ τὴν δύναμιν νὰ δώσουν τὴν λύσιν. Μὲ τὰ δεδομένα ταῦτα καὶ μὲ τὴν πάροδον ἡδὴ ἰκανοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των, συνεπληρώθησαν αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Ὅμως τὸ Προσωπικὸν καὶ αἱ Ὁργανώσεις του, δὲν ἐξήτησαν τὴν ἐπίλυσιν. Ἐξήτησαν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐβδομάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κανονικῆς ροῆς τῶν πραγμάτων ἐπεβάλετο. Ὅτι δὴλ. κάμνει, πᾶς τις, ἀναλαμβάνων νέα καθήκοντα.

Ποίαν ἐλπίδα ὅμως νὰ ἔχη τὸ Προσωπικὸν διὰ τὴν λύσιν τῶν βασικῶν περὶ τὴν ἐξέλιξιν του προβλήματος, ὅταν εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ τρέχοντα συναρτᾷ τὴν ὀπισθοδρομίαν καὶ τὴν ἐμπλοκὴν; Τί ἀντιπροσωπευτικώτερον παρὰδειγμα τούτου ἀπὸ τὰς προαγωγὰς Ὑπομηματορχῶν τοῦ 1957 διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἀποτέλεσμα καίτοι ἐκκρεμοῦν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου;

Ποῖον τὸ παράδειγμα ἀποκαταστάσεως τῆς δικαιοσύνης, ὅταν ἐν εἰδικῶν θέμα, ἀφορῶν 70 συναδέλφους,

ταλαιπωρεῖται καὶ ταλαιπωρεῖ ἐνδιαφερομένους καὶ Συλλόγους ἐπὶ μῆρας, στολιζόμενον συνεχῶς μὲ τὴν στερεότυπον φράσιν «ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τακτοποιεῖται...»;

Ποία ἡ πρόθεσις διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν συναδέλφων τῶν ἐπαρχιῶν, ὅταν οἱ ἀρμοῖοι δίδουν τὴν ἀπάντησιν «Ἐπαρχία εἶναι. Τί ἄλλο μποροῦν νὰ κάνουν ἂν δὲν πᾶν στὴν Τράπεζα νὰ δουλέψουν»;

Καὶ ὅταν τὰ Συλλογικὰ ὄργανα ἔφεραν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τοῦ Προσωπικοῦ, τόσον ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς βελτιώσεως τοῦ μισθολογίου, δι' ἣν ἐδέχθησαν πίστωσιν χρόνου, ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐπάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ΟΧΙ.

ΟΧΙ. Διότι ἀπαγορεύει ἡ Κυβέρνησις. Καὶ ὅμως τὸ Προσωπικὸν ἔχει λαμβάνειν ἀναδρομικὰ προαγωγῶν καὶ ὑπερωριῶν ἔναντι τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχει.

ΟΧΙ. Διότι ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει (!). Τότε πρὸς τί τὰ συγχαρητήρια διὰ τὸν πραγματοποιηθέντα πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐργασιῶν; Καὶ ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι διπλασιασμὸς καὶ μόνον τῶν τοποθετήσεων δημιουργεῖ ὁποσδήποτε τὰ περιθώρια ἐκεῖνα, μέρος τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀνακουφίσῃ αἰσθητῶς τὸ Προσωπικόν.

ΟΧΙ. Διότι δὲν ἐλύθη τὸ πρόβλημα τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ, πρὸς Θεοῦ, ἂν κινήθητε διὰ τὸ καθημερινόν σας ψωμὶ καὶ τὸ ροῦχο τῶν παιδιῶν σας, τὸ Συνταξιοδοτικὸν δὲν θὰ λυθῇ.

Τοιαύτη ἐκμετάλλευσίς τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ μας δραματός, ὡς κυματοθραύστου τῶν ζωτικῶν μας αἰτημάτων καὶ ἀπειλῆς συγχρόνως, ἀπὸ οὐδένα ἐντιμὸν ἐργαζόμενον ἐν τῇ Τραπεζῇ εἶναι παραδεκτὴ. Ἐτι δὲ μᾶλλον, ὅταν οὕτως ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἐπίλυσίς ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτοὺς τοῦτους τοὺς ἀπειλοῦντας.

ΟΧΙ. Διότι στὸ κάτω-κάτω ἐσυνηθίσατε νὰ πενᾶ-

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΑΙ

Ἀγωνιζόμεθα διὰ:

1) Τὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν μας προβλημάτων καὶ συγκεκριμένως:

α) δι' ἑκτακτον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος καὶ

β) Ρύθμισιν τοῦ μισθολογίου μας διὰ ν' ἀναποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς καὶ ἐπ' ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς «να μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν συναδέλφων μας τῶν ἐτέρων μεγάλων Τραπεζῶν».

2) Τὴν ἔναρξιν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τροποποίησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ, ὥστε αἱ ἀδικαίαι τῆς συγχωνεύσεως νὰ ἀρθοῦν ὀλοσχερῶς.

3) Τὴν λύσιν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Προβλήματος, ὥστε τοῦτο νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἡ ἀγωνία τῶν συνταξιούχων καὶ ὁ κυματοθραύστης τῶν αἰτημάτων τοῦ ἐνεργεῖα Προσωπικοῦ.

4) Τὸ ἐνιασίον ὠράριον τῶν 39 ὥρων ἐβδομαδιαίας καθ' ἄπασαν τὴν χώραν.

Ἐρισμένοι συνάδελφοι, τὰ 10% τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν μᾶς ἠκολούθησαν.

Ἐξαιροῦμεν, τοὺς πιεσθέντας καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ὑποκύψαντας εἰς λόγους ἀνωτέρας τῆς ἠθικῆς των ἀντοχής, οἱ ὅποιοι ἀφορῶντο διὰ τὸ βάρος εἰς τὴν συνειδησίαν των εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ εἰδικὸν λόγον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ,

θὰ ἀκολουθήσουν εἰς προσεχεῖς ἀγῶνας τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων των, καταπνίγοντας τοὺς «εἰδικούς λόγους» διὰ τῆς δυνάμεως τῆς Ἐνότητος.

Ἀναφερόμεθα εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι οὐδένα φόβον, ἰδίως ἐκ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ τῆς θέσεώς των, εἶχον ν' ἀπεργή-

σουν καὶ ὅμως προσήλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Καὶ τοὺς ἐρωτῶμεν:

Εἶναι δίκαια τὰ ἀνωτέρω αἰτήματα; Ἐὰν ὄχι, νὰ τὸ εἴπητε εὐθαρσῶς καὶ ὁ πλησίον σας, ὁ πενόμενος ὑπάλληλος, θὰ σὰς ἀπαντήσῃ.

Ἐὰν ναί, τότε καιροσκοπεῖτε καὶ περιμένετε νὰ καρπωθῆτε ἐκ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἄλλων.

Τὸ ὅτι εἴσθε προϊστάμενοι, ἐὰν εἴσθε, εἶναι πηγὴ προφάσεως, ἐμφυτευθεῖσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ Ἠλιάσκου καὶ ἐπιστρατευομένη ὁσάκις κινήτοποιεῖται τὸ Προσωπικόν.

Οἱ Προϊστάμενοι εἶναι ἀναπόσπαστον τμήμα τοῦ Προσωπικοῦ καὶ συνεπῶς συμμετέχουν εἰς τὰς πάσης φύσεως ἐκδηλώσεις του.

Ἰδιαιτέρως τὸ Προσωπικὸν αἰσθάνεται οἶκτον διὰ τὸ ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον κατέπεσαν πολλοὶ τέως, παλαιοὶ καὶ πρόσφατοι, συνδικαλισταὶ ἢ «διδάσκαλοι» τοῦ συνδικαλισμοῦ, οἱ ὅποιοι, ἀντὶ νὰ εὐρίσκωνται ἔξω μαζὶ μὲ τοὺς ἀγνοημένους συναδέλφους των, ἔτοιμοι νὰ καλύψουν τὰ κενὰ, τὰ ὁποία τυχὸν θὰ ἐδημιουργοῦντο εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν ἡγεσίαν συνεπειᾶ τῶν διώξεων, προσελθόντες εἰς τὴν ἐργασίαν των ἐδείξαν ὅτι προτιμοῦν, ἀντὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀγωνιστοῦ, κάποιαν θέσιν οὐραγοῦ τῆς αὐλακολοκαίας.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀντιμετωπίσεως ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, τῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον πταισάντων, θὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποδείξουν ὅτι θέλουν νὰ εἶναι μέλη τῆς οἰκογενείας μας, πονοῦν διὰ τὰ ζητήματά μας καὶ ἀγωνίζονται δι' αὐτὰ.

Ο ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΚΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΙΧΘΕΙΣΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΙΚΤΡΑΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΛΗΡΗΣ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ. - Η ΠΑΡΟΧΗ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΕΞ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ - ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΟΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΕΣΧΗΜΕΝΩΝ

Ἡ συνεχὴς ἐπὶ μῆνας παρατηρούμενη παρέλκυσις ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀπετέλεσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, ζήτημα φλέγον καὶ ἐντόνως ἀπασχολοῦν τὰς Ὁργανώσεις των.

Κοινὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐν λόγῳ Ὁργανώσεων, ἦτοι τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, Συλλόγου Εἰσπρακτῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Συλλόγου Βοηθ. Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συνήλθεν τὴν 3.10.58 ἡμέραν Παρασκευῆν πρὸς ἄψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην καὶ κατόπιν ἐξουχιστικῆς συζητήσεως διεπιστώθη, ὅτι, ὄχι μόνον παρέλκονται τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ ἡδη ἐπιχειρεῖται διὰ τοῦ Διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς ἀντιδράσεως τῶν Συλλόγων, διὰ τῆς ἡδη ἀσκήσεως πιέσεως κατὰ τῶν Ὑπαλλήλων, διαδόσεως κατὰ τῶν Συλλόγων κλπ.

Τὰ μέτρα ταῦτα, κριθέντα ὡς καταφανῆς ἐνδειξίς ὄχι μόνον ἀρνήσεως ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπιθέσεως κατὰ τῶν ἀρχῶν περὶ ἐλευθέρως συνδικαλιστικῆς ὁργανώσεως καὶ δρά-

σεως, ὠδήγησαν εἰς κοινὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν περὶ ἀ μ ε σ ο υ ἀντιδράσεως διὰ τῆς πραγματοποιήσεως 2ῶρου στάσεως ἐργασίας τὸ Σάββατον 4.10.58 καὶ ὥρων 10—12 μ. εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως εἶναι ἔτοιμον δι' ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἰκανοποίησεως τῶν βασικῶν τοῦ αἰτημάτων.

Ἡ στάσις πραγματοποιηθεῖσα ἐπέτυχε πλήρως διαδηλωθείσης κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν, τῆς ἰσχυρῆς θελήσεως ἀλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ ν' ἀποδοθῇ εἰς ἀγῶνας.

Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων συνήλθε διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος, μὲ αἰτήματα:

1. Ἄμεσος ἐπίλυσις οἰκονομικῶν ζητημάτων Προσωπικοῦ ἦτοι:
α) Ἐκτακτος οἰκονομικῆς ἐνίσχυσις, β) ρύθμισις μισθολογικοῦ, γ) Προσωρινὴ ἄμεσος ἀντιμετώπισις βελτιώσεως τῆς μισθολογικῆς στασιμότητος Εἰσπρακτῶν Α, Τεχνιτῶν Α, καὶ Κλητῶν Α.
2. Τροποποίησις ἰσχύοντος Ὁργανισμοῦ τῆς Τραπεζῆς — Ἐνταξίς Προσωπικοῦ.
3. Ἄμεσος, ριζικὴ καὶ ὀριστικὴ ρύθμισις τοῦ Ἀσφαλι-

στικοῦ θέματος τοῦ Προσωπικοῦ, ἦτοι:

α) Τακτοποίησις τῆς ὀριστικῆς καὶ μονίμου ἐξαρκείας τῶν πόρων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων πρὸς ὁμολήν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν των καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των πρὸς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους.

(Ἡ συνέχευσις εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

EXPLORER ONE! - EXPLORER TWO!

Ποῦ μ' ἀνακάλυψε ὁ ἀγαθὸς συνάδελφος; Ἐνας Θεὸς τὸ ξέρεῖ. Τὸν βλέπω κραδαίνοντας μιὰ ἀνακίνωσιν, νάρχεται κατὰ πάνω μου. Πῆγα νὰ τὸ στρίψω, ἐνθυμούμενος τὰ παλαιὰ καὶ τὴ γκρίνια του, ἀλλὰ δὲν πρόλαβα...

—Διάβασες τὴν ἀνακίνωσιν τῶν ἀνηκόντων στὸν ἀστερισμὸ τῶν... Διδύμων; μοῦ εἶπε.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω... τ' ἀπάντησα, τῶριξες στὴν ἀστρονομία, ἀστρολογία καὶ τὰ τοιαῦτα;

—Νά... διάβασε ἔχομε διδύμους... ἀνακίνωσις, ἐναρμονισμένες στὴν ἀτομικὴ ἐποχὴ τοῦ ζῴου, στὴν ἐποχὴ τῶν πυραύλων!... Πρόδοδος φίλε μου, πρόδοδος!...

Διάβασα τὴν ἀνακίνωσιν τῶν δύο τέως Προέδρων, καὶ ξαναδιάβασα τὴν παράγραφον πού ἀνάφερε «... Ἡ ἀπεργιακὴ

β) Ἐνοποίησις τῶν Ταμείων Συντάξεων μὲ βάσιν τὸν σεβασμὸν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι οἱ ἰσχύοντες παρ' ἑκατέρω Ταμείων πρὸς ὁμολήν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν των καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των πρὸς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους ὅροι θὰ ἐπικρατοῦν καὶ θὰ κατισχύουν τῶν τυχόν δυσ-

(Ἡ συνέχευσις εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

EXPLORER ONE! - EXPLORER TWO!

δραστηριότης τῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἠτύκτοντες ριφθεῖσα εἰς τὸ κενόν. Ἀφοῦ διέγραψεν ἑλλειπτικὴν τροχίαν περὶ τὴν Σελήνην, ἐπανεἰσήλθεν εἰς τὴν Γῆν ἄτμοσφαιραν, ἐκραγεῖσα εἰς τὸν ἀέρα!...

Κύτταξε τὸν ἀγαθὸν συνάδελφον, μὲ κύτταξε, τὸν ξανακύτταξε καὶ τέλος μοῦ λέγει:

—Τί λές... δὲν εἶναι πρόδοδος; Μπήκαμε στὴν ἐποχὴ τοῦ «ἀτομικοῦ» συνδικαλισμοῦ, «συνδικαλισταὶ - πύραυλοι», ἡ ἀνακίνωσις αὐτὴ ἀποτελεῖ σταθμὸν στὰ συνδικαλιστικὰ χρονικά... δὲν συμφωνεῖς;

—Στὸ ὅτι ἀποτελεῖ «σταθμὸν», δυστυχῶς, συμφωνῶ! Ἄλλὰ τέτοιοι σταθμοί, ἄς μάς ἔλειπαν.

Ὅσο γιὰ τὸ χαρακτηρισμὸ «συνδικαλισταὶ - πύραυλοι» δ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ"

Ο ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝ

Πρὸς τὴν «Τραπεζιτικήν»

Εν τὰ ὑθ

Κύριοι, Δὲν εἶναι ἵπποτικὸν ν' ἀρνήται κανεὶς εἰς τὸν ἀντίπαλον τὰς ἐπιτυχίας του. Ἐν τούτοις ἡ «Ἐπιμελητεία ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων» δὲ πειθαίρει. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω δι' ὀλίγων εἰς ὅσα ἐν τῇ ἀνακοίνωσίν τῆς Δ. Ε. 18)10)58 ἀναγράφονται, διὰ νὰ ἀποκαταστήσω τὴν ἀκρίβειαν τῶν γεγονότων.

1.—Ἐπὶ τῆς προηγουμένης Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ὡς οἱ πάντες γνωρίζουν, τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ διεχειρίζετο ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος. Ἡ χορήγησις τῆς ἐκ δραχμῶν 300 ἀξίσεως ἐζητήθη ἐπιμόνως καὶ ἐντόνως (δρα «Τραπεζιτικήν» 7)2)57 σελ. 2 καὶ «Τραπεζιτικήν» 12)6)57 κύριον ἄρθρον ἐνυπόγραφον ὑπὸ τοῦ τότε Προέδρου). Πρὸς τί, λοιπόν, αἱ ἀ-

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

νακρίβειαι, ὅταν τὸσον εὐκόλως καταρρέουν ἀπὸ τὰ κείμενα; 2.— Ἡ κατὰ Ἰούνιον 1957 χορήγησις 15θήμερου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδόθη εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀγροτικήν, ἐπετεύχθη διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν διαβημάτων τοῦ τότε Προέδρου, ὅστις ἐπέτυχε τὴν συγκατάθεσιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, τὴν 9ην Ἰουνίου, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ποσειδώνιον» εἰς Σπέτσας. Τὸ 15θήμερον ἐχορηγήθη τὴν 13ην Ἰουνίου, ἡ δὲ Πανελλαδικὴ ἀπεργία ἦτο προσδιορισμένη διὰ τὴν 18ην Ἰουνίου, ἀνασταλείσα ὑπὸ τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. τὴν 15ην Ἰουνίου.

3.—Αἱ προσαυξήσεις Ὑπολογιστῶν καὶ Λογιστῶν ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τὸν Ὀκτώβριον 1957 (ἐπικολούθησε μὲ τὸν γνωστὸν βρα-

δύμ ρυθμὸν τῆς Τραπεζῆς ἡ ἔγκριστις τοῦ Γ. Σ.) λίου), ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐχορηγοῦντο ἀπὸ 1.1.58. Τοῦτο ἐπακριδῶς ἐγένετο.

4.—Τὸ ἔτερον 15θήμερον δὲν ἐχορηγήθη «ἐσπευσμένως» τὰς παραμονὰς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου (16 καὶ 17 Μαρτίου). Ἡ προηγουμένη Δ. Ε., ἄνευ ἀγῶνος, ἔλαβε τὸ 15θήμερον Ἡ σημερινὴ Δ. Ε. ἠναγκάσθη νὰ ἀγωνισθῇ διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ τὸ ληφθῆν. Ποία Δ. Ε. τὰ καταφέρει καλύτερα; Ἐκαστος συνάδελφος ἔχει νοῦν διὰ νὰ κρίνῃ. Ὁ περαιτέρω χαρτοπόλεμος εἶναι περιττός.

Μετὰ πλείστης τιμῆς Κωστής Μελισσαρόπουλος

Σ. Σ. Συγχαίρομεν τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, διὰ καταβολομένην ὑπ' αὐτοῦ προσπάθειαν, ὅπως παρουσιάσῃ τὴν νύκτα ὡς ἡμέραν καὶ τ' ἀνάπαυτον. Ἐπειδὴ ὅμως ὡς εἶναι φυσικὸν παραμένει μόνον προσπάθεια, συμφωνοῦμεν ἀπολύτως ὅτι ἡ συνέχισις τοῦ χαρτοπολέμου περιττεύει.

*

Ἀγαπητὴ Τραπεζιτικὴ,

Ἡ μακροχρόνιος καὶ ἐπιθυμητὴ εἰς τοὺς πάντας σιγῆ τῶν ἀντιμαχομένων Συλλογικῶν ἡγετῶν, ὀφειλομένη εἰς τὸ νὰ ἀφεθῇ ἡ νῦν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἀπερίσπαστος εἰς τὰς ἀστόχους ἐνεργείας τῆς, ἐλύθη κατὰ τὸν τρόπον λιαν ἐπιζήμιον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν πλέον νὰ συνεχισθῇ αὕτη διότι 1) ... 2) ... 3) ... προτελευταῖον) κινδυνεύουν τὰ κοινὰ, καὶ τελευταῖον καὶ σπουδαιότερον, πλησιάζουν αἱ προεχέεις ἀρχαιρέσιαι. Ὅτι εἶναι πολὺ ἀφελῆς ἡ παράφωρος καὶ ἀσυμβίβαστος δύαξις ἐὰν καὶ ἀπλῶς διανοεῖται, ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατὸν, μετὰ τὴν δοκιμασίαν καὶ ἀποδοκιμασίαν τὴν ὁποῖαν ὑπέστη διὰ τὴν παρελθούσαν συλλογικὴν δράσιν τῆς, νὰ ἐπανοδοκιμασθῇ.

Καλὴ ἡ πρωτοβουλία τῆς περὶ συγκλήσεως, πρὸς λήψιν ἀποφάσεων, ἐν ὅψει ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος, ἐὰν αὕτη διεπνεύετο ἀπὸ εὐλαϊκῆς ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ κοινὰ, πράγμα λιαν ἀμφίβολον δι' ἡμᾶς. Ἀστοχος ἡ ἐνέργεια τῆς Δ. Ε. νὰ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν, μὲ ἐλαφρυντικὸν τὸ ὅτι πιθανῶς νὰ διηρθάσθῃ τὰς προθέσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν αἰτησάντων. Ἀχαρκτηριστὸς ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τῆς ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῆς διῆδος, καίτοι ἐγκαίρως καὶ ἀταλληλῶς τῆς διευνήθη, ὅτι καὶ παράκαιρος εἶναι καὶ δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἔχῃ, κατὰ τὴν παρούσαν σιγῆν.

Προέβησαν σκοπίμως εἰς τὴν πράξιν τῶν, διότι τὸ ἀπαιτούσε... τὸ κοινὸν συμφέρον, πρᾶγμα ποὺ ἐδημιούργησεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναπόδραστον ἠθικὴν ἀνάγκην νὰ ἀρθῶν... εἰς τὸ ὕψος τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, ὡς ἡγείται.

Διευκρινίζομεν ὅτι, ὅταν εἰς τὸ παρελθὸν ὑπεστηρίζαμεν τὴν ἀλλαγὴν ἡγέτου, δὲν ἐννοοῦσαμεν τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν ἀορίστως, ἀλλὰ τὸ μυαλό, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, μετὰ λήψης διαπιστώσεων, ὅτι οὔτε κἀν ἀντελήφθη ὁ ἐνδιαφερόμενος τοῦλάχιστον.

Δὲν διατινόμεθα ὅτι καλῶς ἐνεργεῖ ἐν τῷ συνόλῳ ἡ Δ. Ε. καὶ ἐν εὐθέτω χρόνῳ θὰ ἀσκήσωμεν δημοσίαν κριτικὴν ἐπ' αὐτοῦ, φρονούμεν ὅμως συγκριτικῶς, ὅτι εἶναι προτιμότερα ἢ ἐν μέρει ἀπειρία ἀπὸ τὴν... ἐν γένει ἐμπειρίαν.

Ἄθῆνα 20.10.1958

Εὐχαριστῶ

ΑΝΤ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπὸ τὴν ἑκτακτον ἐκδοσιν τῆς «Τραπεζιτικῆς» τῆς 29ης Σ)βρίου, διεφάνη ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, θὰ κατήρχετο εἰς ἀπεργίαν διὰ τὴν ἐπίπλυσιν ἀρισμένων ἐκκρεμῶντων ζητημάτων.

Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐκυκλοφόρει μιὰ ἀνακοίνωσις ἀπὸ ὅλα τὰ συμβούλια τῶν ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐκαλούμεθα εἰς δίωρον στάσιν ἐργασίας. Ἀνέγραφε δὲ ἡ ἀνακοίνωσις ὅτι «ὅλαι αἱ ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι ἀπολύτως σύμφωνοι καὶ ἀποφασισμένοι, ὅπως ΗΝΩΜΕΝΑΙ (τὰ κεφαλαία εἶναι τῆς ἀνακοινώσεως) διεξαγάγουν τοὺς ἀγῶνας μέχρι τῆς τελικῆς νίκης». Ἡ δήλωσις αὕτη εἶναι μιὰ ὠραία καὶ σπουδαία ἀπόφασις. Τὴν βῆν ὅμως Ὀκτωβρίου ἐκυκλοφόρει μιὰ ἄλλη ἀνακοίνωσις μὲ τὸν ὅρον τῶν δύο Συλλόγων, ἧτοι τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς τῆς Τραπεζῆς Ἀθῆνῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκηρύσσοντο ἀπεργίαι τῶν μελῶν τῶν, τρίωρος διὰ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου εἰς τὰ Κ)τα Ἀθῆνῶν, Πειραιῶς, τρίωρος εἰς τὰ Κ)τα Θεσ)νίκης, Βόλου, Πατρῶν καὶ Ἡρακλείου, διὰ τὴν 9ην καὶ 24ωρος εἰς ὅλα τ' ἀνωτέρω Καταστήματα διὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου.

Καὶ διερωτᾶται κανεὶς τί ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τὰς 3 Ὀκτωβρίου ὅταν ὅλαι ΗΝΩΜΕΝΑΙ αἱ ὀργανώσεις θὰ διεξήγαγον τὸν ἀγῶνα, ἕως τὴν βῆν Ὀκτωβρίου ὅταν ἤρχισαν αἱ ἀπεργιακαὶ ἐκδηλώσεις μόνον τῶν δύο Συλλόγων; Μήπως ἰκανοποιήσαν αἱ ἐπιδιώξεις τῶν ἑτέρων δύο Συλλόγων, οἱ ὁποῖοι δὲν μετέσχον τῶν ἀπεργιῶν; Δὲν ἐνδιαφέρουν ἄρα γε τὰ μέλη τῶν τὰ θέματα τῆς ἀπεργίας (οἰκονομικὰ θέματα, Ἀσφαλιστικόν, Ὀργανισμὸς καὶ ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ).

Ἐγένετο μιὰ ἔμπρακτος ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος αἰτήματος τῶν Εἰσπρακτόρων, τῆς ἄρσεως δηλαδὴ τῆς μισθολογικῆς τῶν στασιμότητος (οἱ εἰσπράκτορες ὡς γνωστὸν οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν ΕΤΕ δὲν λαμβάνουν αὐξήσιν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, χάρις εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἔνταξιν τοῦ Ἡλιάσκου).

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ἐπρεπεν αὕτη ἡ ἔμπρακτος ἀναγνώρισις, ἐνὸς δικαιώματος αἰτήματος διὰ τῆς χορηγήσεως μιᾶς προκαταβολῆς 200 δραχμῶν τὴν παραμονὴν τῆς ἀπεργίας νὰ γίνῃ ἀφορμὴ διασπάσεως τοῦ Προσωπικοῦ; Ἀδιστάκτως φρονῶ ΟΧΙ. Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς διασπάσεως τοῦ Προσωπικοῦ, εἰς οἰανδήποτε συλλογικὴν πλευρὰν καὶ ἀνὴνκου, διέπραξαν βαρῦτατον σφάλμα. Ἡ ἐνότης τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ τὸ συμφέρον ὄλων τῶν κατηγοριῶν αὐτοῦ.

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἐμεσολάβησε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰς 3—6 Ὀκτωβρίου, ὅστε νὰ διασπασθῇ τὸ Προσωπικόν, ἢ ἐνότης τοῦ ὁποῖου κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχήν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ μέχρι τῆς βῆς Ὀκτωβρίου 1958 εἶχε ἀποτελεσματικῶς διασφαλισθῇ.

Ἄν ὑπῆρχον διαφοραὶ ἀποφῶν μετὰ τῶν Διοικούντων τοὺς Συλλόγους, ὡς πρὸς τὸν τρόπον, τὸν χρόνον κλπ. τῆς κηρύξεως τῶν ἀπεργιῶν, ἔπρεπε μὲ καλὴν πίστιν καὶ κατανοήσιν ἐκατέρωθεν, χωρὶς νὰ ὑποτιμᾶται κανεὶς, νὰ συζητηθῶν καὶ νὰ ἐξευρεθῇ ἡ καλύτερα λύσις.

Χειροτέρα ὑπηρεσία ἀπὸ τὴν διάσπασιν τοῦ Προσωπικοῦ δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.

Παρακολούθησεν τὰ συνδικαλιστικὰ πράγματα τῆς Τραπεζῆς, συνιστῶ, εἰς ὅλους τοὺς συνδικαλιστικῶς ὑπευθύνους, νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐνότητα τοῦ Προσωπικοῦ ἐξ κέρην ὀφθαλμῶν. Εἶναι ἀσυγκρίτως πολιτικωτέρα καὶ ἀπὸ τὴν προκαταβολὴν τῶν 200 δραχμῶν!

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

(Συνεχία ἐκ τῆς 1ης σελίδος) μενεστέρων ἀντιστοίχως τοιούτων, τοῦ ἑτέρου τῶν συγχωνευθησομένων Ταμείων, καθιστάμενοι οὕτω καὶ ὄροι τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως ταύτης μέλλοντος νὰ προέλθῃ κοινῶ Ταμεῖον.

4. Ἐνιαῖον ὠράριον 39 ὥρων ἐβδομαδιαίως καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, αὐστηρὰ τήρησις αὐτοῦ καὶ βελτίωσις συνθηκῶν, ἐν γένει, ἐργασίας.

Κατὰ τὴν γενομένην σύσκεψιν, μετὰ διεξοδικὴν συζήτησιν καὶ τὰς σχετικὰς διαπιστώσεις, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων κατέληξεν εἰς τὴν ἀνάληψιν ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος, ὡς εὐθὺς κατωτέρω ἐκτίθεται, ὠρίσθη δὲ διὰ τὴν 10ην π. μ. τῆς Δευτέρας, 6.10.58, νέα συνάντησις τῶν ἄνω ἐκπροσώπων πρὸς ἔγκρισιν τοῦ κειμένου τῆς σχετικῆς ἀνακοινώσεως, ἧτις ἔδει νὰ κυκλοφορήσῃ αὐθημερόν. Κατὰ τὴν ἐν λόγω συνάντησιν οἱ ἐκπροσώποι τῶν Συλλόγων Εἰσπρακτόρων καὶ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. δὲν προσήλθον, μολὶς δὲ περὶ ὥραν 12.15 π. μ. καὶ μετὰ προηγουμένην ἀναζήτησιν ἐγνωστοποιήσαν εἰς τοὺς Συλλόγους Ὑπαλλήλων ὅτι, κατόπιν τῶν ἐπαφῶν καὶ διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας εἶχον κατὰ τὴν πρῶταν τῆς ἰδίας ἡμέρας (6.10.58) μετὰ τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ, ἐπέτυχον προσωρινὴν λύσιν ἐπὶ τοῦ αἰτήματός των τῆς οἰκονομικῆς στασιμότητος τῶν Εἰσπρακτόρων Α', Τεχνιτῶν Α' καὶ Κλητῆρων Α' (διὰ καταβολῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερόμενους πασοῦ δραχ. 200) καὶ συνεπῶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ μετᾶσχον τοῦ ἀγῶνος.

Κατόπιν τούτου οἱ Σύλλογοι Ὑπαλλήλων ἐπροχώρησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῆς σχετικῆς ἀνακοινώσεως περὶ τῶν ἀποφασισθεισῶν ἀπεργιακῶν ἐκδηλώσεων.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἀγὼν ἐκηρύχθη καὶ ἐξεδηλώθη ὡς ἀκολουθῶς:

1) Τρίωρος ἀπεργία 8—11 π. μ. τὴν Τρίτην 7.10.58 εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸν Πειραιᾶ.

2) Τρίωρος ἀπεργία 8—11 π. μ. τὴν Πέμπτην 9.10.58 εἰς Θεσσαλονίκην, Βόλον, Πάτρας, Ἡράκλειον.

3) 24ωρος ἀπεργία τὸ Σάββατον 11.10.58 εἰς ἅπαντα τὰ εἰς τὰς ἄνω πόλεις Καταστήματα καὶ τὴν Διοίκησιν.

Ἀξιοσημείωτος καὶ πρωτοφανὴς διὰ τὰ συνδικαλιστικὰ χρονικὰ τῶν Συλλόγων, ἦτο ἡ κατὰ τὰς ἄνω ἀπεργιακὰς ἐκδηλώσεις ἐπέμβασις τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ, διὰ διώξεων, βιαιῶν ἀπομακρύνσεων ἐκ τῶν Καταστημάτων τῆς Τραπεζῆς καὶ συλλήψεων συνδικαλιστῶν, αἰτία εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται κυρίως ἡ σημειωθεῖσα κάμφσις τῶν συναδέλφων τοῦ Ὑποκαταστήματος Πατρῶν κατὰ τὴν 3ωρον ἀπεργίαν τῆς 7.10.58 καὶ τοῦ Ὑποκαταστήματος Βόλου κατὰ τὴν 24ωρον ἀπεργίαν τῆς 11.10.58.

Παρὰ ταῦτα αἱ ἀπεργίαι ἐσημείωσαν πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς Ἀθῆνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ Ἡράκλειον. Ὡσαύτως πλήρη ἐπιτυχίαν ἡ 3ωρος ἀπεργία τοῦ Βόλου τὴν 7.10.58 καὶ ἡ 24ωρος ἀπεργία τῶν Πατρῶν τὴν 11.10.58.

ΑΠΑΡΧΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Κατόπιν ἐκδηλωθείσης, ἀργὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς 10.10.58, μεσολαβητικῆς προσπάθειαι, οἱ Διοικήσεις τῶν Συλλόγων ἀπεφάσισαν ὅπως μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀπεργίας τοῦ Σαββάτου 11.10.58 μὴ προγραμματίσων νέαν τοιαύτην, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδιώξεως τῶν διαθέσεων τῆς Διοικήσεως ἐναντι τῶν προβληθέντων αἰτημάτων.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν πραγμάτων, ἐπραγματοποιήθησαν δύο συναντήσεις τῶν Προεδρείων τῶν Συλλόγων μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, καθ' ἃς

οὗτος μετὰ διεξοδικὴν συζήτησιν προέβη ὡς πρὸς τὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὰς ἀκολουθίας, κατ' οὐσίαν, δηλώσεις:

1. Ἐκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις. Ἀντιμετωπίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἀμέσου καταβολῆς εἰς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57)20.10.58 Ἐγκυκλίου, προβλεπομένων ποσῶν ἐξ ἀσφαλιστῶν.

2. Ἐνταξίς — Ὀργανισμὸς — Ὁράριον. Ἐχει δοθῆ ἐντολή εἰς τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς, ὅπως ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας τοῦ ὑποβάλλουν τὰς εἰσηγήσεις τῶν, ἐφ' ὧν καὶ θὰ ἀποφανθῇ.

3. Συνταξιοδοτικόν. Τὸ πόρισμα τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν μέσων ὀριστικῆς καὶ μονίμου ἐξαρκείας τῶν πόρων τῶν Ταμείων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνὰ διείταν ἐνίσχυσιν, ἀναμένεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, βάσει τοῦ ὁποῖου θὰ ληφθῶν ἐν συνεχείᾳ αἱ σχετικὰ ἀποφάσεις, διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Κατὰ γενομένην ἐν συνεχείᾳ συνενόησιν τῶν Συλλόγων μετὰ τοῦ χειριζομένου τὰ ὡς ἄνω (ἀρ. 2) θέματα κ. Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ καθωρίσθη ὅπως ἐν στενῇ συνεργασίᾳ τούτων προχωρήσῃ ἡ ἐργασία πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐν λόγω θεμάτων.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

Τὴν 20.10.58 ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 57 (Σειρὰ Α') ἐγκύκλιος τῆς Τραπεζῆς δι' ἧς καθορίζεται ὅπως:

1. Ἡ ἐφεξῆς διανομὴ τῶν ἀσφαλιστρῶν διενεργεῖται φανερά βάσει Καταστάσεων τῆς Ὑπηρεσίας Λογιστηρίου Προσωπικοῦ

2. Τὸ εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἀγόμενον μέχρι τοῦδε ποσὸν τῆς προμηθείας ἐξ ἀσφαλιστρῶν θὰ διανέμεται ἐφεξῆς εἰς τὸ Προσωπικὸν δι' ἐφ' ἅπασ ἐτησίαν παροχῆς κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του, ὅπερ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὠρίσθη εἰς 30%.

Οὕτω πραγματοποιεῖται ἐν τῶν αἰτημάτων τῶν Συλλόγων περὶ ἐμφανούς διανομῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν ἐνῶ τὸ δεύτερον καλύπτει πρὸς τὸ παρὸν τὸ αἶτημα τῆς ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως.

Ἐξ ἄλλου, καθ' ἃ πληροφωρούμεθα, ἐκκρεμεῖ πρὸς ὑπογραφήν παρὰ τῷ κ. Διοικητῇ πράξις περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α' καὶ ἄνω ἐπιδομάτων ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ βασικοῦ μισθοῦ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ τοῦ συναδέλφου κ. Εὐελπίδου Λιβερίου. Φιλοσοφικοῦ περιεχομένου με κύρια θέματα περὶ Πίστεως καὶ Γνώσεως, Ἠθικῶν ἀξιών, Ὁρθοξείας, Ἠθικῆς, Ἀθανασίας κλπ. Ἀντίτυπα παρὰ τῷ συναδ. κ. Ἄντ. Κατάνη (Προσωπικόν) τιμὴ δραχ. 20.

ΛΙΣΣΟΣ. Τεύχος 10ον. Αὐγούστου 1958' Μὲ ἐκλεκτὴν, ὡς συνήθως, ὕλην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γεώργιον Κ. Σκίζαν, Θεσσαλονίκην: Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς ὑπόμνημά σας, εἰς τὸ ἐπόμενο φῶλλον μας.

ΩΤΟΡΙΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΠΙΚΙΟΣ

Δέχεται τὰ μέλη τῶν Ταμείων Ὑγείας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθῆνῶν 11 — Ἰλάδης 5 — 7 μ.μ. Λυκαοθέτου καὶ Ἀλεξ. Σούτσου 24 — Τηλ. 613.513

τε... καὶ μπορεῖτε νὰ περιμένετε ἄνευ προθεσμιῶν... (!)

Ποῖος εἶναι ὁ ἀδιάλλακτος;

Καὶ ὅταν, ὡς ἦτο φυσικόν, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ΗΠΕΙΛΗΘΗ ἡ ἀνάληψις ἀγῶνος, ΧΩΡΙΣ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΗ, ἐνῶ ἡδύνατο καὶ ἐπεβάλλετο νὰ κηρυχθῇ ἀμέσως, ἀντὶ τοῦτο νὰ ἐκτιμηθῇ, ἤρχισαν ἀντιθέτως νὰ κινήται ὁ μηχανισμὸς τῶν ψυχολογικῶν πιέσεων τοῦ Προσωπικοῦ διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ὁ... πιθανῶς ἀγὼν ἐν τῇ γενέσει του.

Τὶ εἶδος διαθέσεις ἐναντι τῶν αἰτημάτων τοῦ παρόντος «ἐργασίας» δεικνύει τὸ γεγονὸς τοῦτο;

*

Ὁ ἐπιβληθεὶς οὕτω εἰς τὸ Προσωπικὸν ἀγὼν διεξήχθη νικηφόρος. Εἶναι πρόωρον ἀκόμη νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ τῶν βαθυτέρων ἀποτελεσμάτων του.

Τὸ Προσωπικὸν ἀπέδειξεν ὄχι μόνον ὅτι εἶναι συσπειρωμένον περὶ τὰς Ὀργανώσεις του, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἶναι ἕτοιμον νὰ ὑπενθυμίῃ εἰς τοὺς χειριζομένους τὰς τύχας του τὴν ΩΜΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ. Τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡδίκηθη καὶ θέλει δικαιοσύνην. Ὅτι στερεῖται καὶ θέλει ἐνίσχυσιν. Ὅτι καταρρακώνεται ἡθικῶς ἐνῶ θέλει νὰ ζήσῃ ἀνθρωπίνως.

ΕΚΕΙ, εἰς τὴν ΩΜΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, νὰ στραφοῦν οἱ ἀναζητοῦντες τὰς αἰτίας τῆς ἀπεργίας.

Ἄς παύσουν νὰ δραματίζονται φαντάσματα «ἐπιροῶν» (!).

Ἐν βλέμμα ὁπίσω εἰς τὴν τελευταίαν πενταετίαν θὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πραγματικότητα.

Τὸ συντηρητικὸν καὶ ληστικὸν τὴν Τράπεζαν Προσωπικὸν ἀγωνίζεται διότι ἔφθασεν, ἄνευ ὑπερβολῆς, εἰς τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ἐξουθενώσεως.

Καὶ τ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - Η ΚΡΙΤΙΚΗ - ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ "ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ"

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ Α' Συνεδριὸν τῶν Τραπεζοῦπαλλήλων ἤρξατο τὰς ἐργασίας του τὴν 29ην Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Λέσχη τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου συνεχίσθησαν καὶ τὴν ἐπομένην 30ην Σεπτεμβρίου, ὁπότε καὶ ἔληξαν.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως κ. Γ. Ἀλευράς κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι τὸ Συνεδριὸν ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τῆς θεμελιώσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐνοτήτος τῆς Τραπεζοῦπαλλήλικης οἰκογενείας καὶ ὅτι διὰ τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων θὰ δημιουργηθῇ ὁ πρῶτος γνήσιος δεσμός, τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐξηγήσεν ἐν συνεχείᾳ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐδόθη ἐπίσημος χαρακτήρ εἰς τὸ Συνεδριὸν καὶ ἐτόνισεν ὅτι, ἡ ἐκλεγυμένη Διοίκησις, δέουσα νὰ προγραμματίσῃ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν σύγκλησιν Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον νὰ ἀπασχοληθῇ μετὰ θέματα ὄχι στενῶς κλαδικά, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐρύτερου κύκλου τῶν ἐπαγγελματικῶν μας γνῶσεων.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἔργου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχουν ὡς κατωτέρω:

Καίτοι ἡ ἰδέα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Τραπεζοῦπαλλήλων ἐγένετο πρῶτος ἡδὴ ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ δημιουργηθέντα σχήματα δὲν ἐπέζησαν τελικῶς. Οὕτω, ὁ κλάδος εὐρέθως διηρημένως κατὰ τὸ ἔτος 1953, ὅτε ἐδέχθη τὴν ἐξοντωτικὴν κατ' αὐτὸ ἐπιθεσίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ πρώτης ὄψεως οἱ συνδεδεμένοι ἐνὶ τῶν Τραπεζῶν δὲν ὑπέστησαν ἀμέσους ἀπώλειαι, ἐκ τῶν κυβερνητικῶν ἐκείνων μέτρων, προεκλήθη ὁμως καὶ εἰς αὐτοὺς σημαντικὴ ζημία ἐκ τῆς συνεπέας τούτων, ἀναστολῆς τῆς συνδικαλιστικῆς τῶν δράσεως. Προσέτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐπήρξαν τὴν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Τραπεζοῦπαλλήλικης οἰκογενείας σοδοῦσαν διαίρεσιν. Παρὰ ταῦτα τὴν ἰδίαν περιόδον ἐτελεσφόρησεν ἡ ἀναληφθεῖσα μυστικὴ προσπάθεια συνεισφοράς διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὴν 1ην Ἰουνίου 1955 ὑπεγράφη τὸ Πρακτικὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο οὐδέποτε ἐξηγήθη ὡς ἐπρεπε. Ἐν τούτοις ἐντεῦθεν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα εἶχον καταστή ἐκδηλα ἀπὸ τὴν πρῶ-

τὴν στιγμὴν: Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῶς Ἀθηνῶν παρὰ τὴν ὑφισταμένην ἰσχυρὰν διένεξιν ἐκάθισαν εἰς κοινὴν Τράπεζαν καὶ συνεζήτησαν. Ἡ συνεπέα τοῦ χωρισμοῦ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων Ἑθνικῆς καὶ Ἑλλάδος, ἀντιδικία, διεκόπητο καὶ ἤρξατο ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργεῖαι κατὰ τῶν προκαλεσάντων τὴν ζημίαν. Ὁ ἀπειληθεὶς ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς - Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κακοῦ ἐργοδότη Ἡλιάσκου, ἀπεσοδήθη.

ΠΡΟΣΗΛΩΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας παρηκολούθησε ζωηρῶς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑθνικοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου ἐκδηλωθεῖσα πρωτοπόρος εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας ἐνεργεῖαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, διεφώτισε δὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰς ὁμοιοεπαγγελματικὰς ὀργανώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἐιδικῆς ἀλληλογραφίας.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἡ δράσις τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπέδωσε θετικὰ ἀποτελέσματα, τα ὅποια, λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, δὲν προεβλήθησαν δημοσίᾳ καὶ δὲν διεφημίσθησαν, ὡς ἐκ τούτου δὲ δὴ δημιουργήθησαν εἰς τὴν ἀμφιβολίαν καὶ προεκλήθησαν αἰσθητικῶς ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως.

Πρῶτον σημαντικὸν ἐπιτεύγμα τῆς Ὁμοσπονδίας ὑπῆρξεν, ἡ ἀποτροπὴ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὰς δοθείσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1956 αὐξήσεις. Ἀπητήθησαν πρὸς τοῦτο πλεῖστα ἐνεργεῖαι καὶ ἡ ἀπειλὴ καθολικοῦ ἀγῶνος. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπετράπη ὁ συμφητισμὸς τῶν ἐν λόγω αὐξήσεων, μετὰ τὰς μικρὰς οἰκονομικὰς βελτιώσεις, τὰς ὁποίας εἶχον ἐπιτύχει, ὀλίγον προηγουμένως, οἱ συνάδελφοι τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς.

Σοβαρωτάτη ἀλλ' ἀγνωστος ἐπιτυχία τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ὑπῆρξεν, ἡ δοθεῖσα ἐρμηνεία ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἑθνικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως τῆς 2)56 ἀφορῶσα ἀποκλειστικῶς τοὺς Τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους. Δι' αὐτῆς ἐπετεύχθη, ὡστε, αἱ δοθεῖσαι αὐξήσεις, νὰ εἶναι μεγαλύτεραι κατὰ 25%—50% τῶν ἄλλων μισθῶν.

Ὀλίγον βραδύτερον ἀντεμετωπίθη τὸ ἐκ τῆς θεωρίας περὶ «κόστους» τοῦ χρήματος, ἀπορρέουσαν κυβερνητικὸν «σημα» διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηγορεύετο πᾶσα διενέργεια παραγωγῶν, χορήγησις παραγωγῶν, προεκλήθη ὁμως καὶ εἰς αὐτοὺς σημαντικὴ ζημία ἐκ τῆς συνεπέας τούτων, ἀναστολῆς τῆς συνδικαλιστικῆς τῶν δράσεως. Προσέτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐπήρξαν τὴν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Τραπεζοῦπαλλήλικης οἰκογενείας σοδοῦσαν διαίρεσιν. Παρὰ ταῦτα τὴν ἰδίαν περιόδον ἐτελεσφόρησεν ἡ ἀναληφθεῖσα μυστικὴ προσπάθεια συνεισφοράς διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὴν 1ην Ἰουνίου 1955 ὑπεγράφη τὸ Πρακτικὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο οὐδέποτε ἐξηγήθη ὡς ἐπρεπε. Ἐν τούτοις ἐντεῦθεν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα εἶχον καταστή ἐκδηλα ἀπὸ τὴν πρῶ-

τὴν στιγμὴν: Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῶς Ἀθηνῶν παρὰ τὴν ὑφισταμένην ἰσχυρὰν διένεξιν ἐκάθισαν εἰς κοινὴν Τράπεζαν καὶ συνεζήτησαν. Ἡ συνεπέα τοῦ χωρισμοῦ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων Ἑθνικῆς καὶ Ἑλλάδος, ἀντιδικία, διεκόπητο καὶ ἤρξατο ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργεῖαι κατὰ τῶν προκαλεσάντων τὴν ζημίαν. Ὁ ἀπειληθεὶς ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς - Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κακοῦ ἐργοδότη Ἡλιάσκου, ἀπεσοδήθη.

κατὰ τοῦ κλάδου μας: Ἡ ἐνοποίηση τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων μετὰ τοῦ ΙΚΑ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπὴν τὸν καθαρτισμὸν σχεδίου ἐνοποιήσεως ὀλων τῶν Ταμείων εἰς μέγα ἐνιασίον σχῆμα. Ἡ ἐν λόγω Ἐπιτροπὴ, ἐργασθεῖσα μετὰ ἰλιγγιώδη ταχύτητα συνέταξε τὴν σχετικὴν μελέτην, ἥτις χαρακτηρηθεῖσα ἀπόρρητος ὑπεβλήθη ἀρμοδίως. Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν τεκταινομένων, ἀνέλαβε πρωτοβουλίαν εὐρείας κινητοποιήσεως πρὸς διάσωσιν τῆς αὐτοτελοῦς Ἀσφαλισεῶς μας. Οὕτω μετὰ τῶν ἀγωνιστικῶν σωματείων τῶν ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας, ΟΛΠ, ΟΤΕ κλπ. ἐπρογραμματίσθη, εἰς, μέχρις ἐσχάτων, ἀγῶν. Ἡ πρῶτὴ ἀπεργιακὴ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν τὴν 5.9.56. Ἡ δευτέρα εἶχε ὀρισθῆ διὰ τὴν 8.9.56. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ μερικὰς προσπάθειαις διασπάρει τὰς ἐνδιαφερομένους, προήλθεν τελικῶς εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ κατοχύρωσις τῆς αὐτοτελείας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ἡ σημασία τοῦ ἐπιτεύγματος τούτου εἶναι τεραστίαι καὶ ἀρκεῖ μόνον αὐτὸ νὰ δικαιολογηθῇ τὴν ὑπαρξιν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπέδωκε ἐν συνεχείᾳ εἰς προσπάθειαις διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ κλάδου μας διὰ τῆς προβολῆς τῶν αἰτημάτων: α) Αὐξήσις ἀποδοχῶν β) Ἀποδέσμευσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἀποθεματικῶν καὶ ἐνίσχυσις τῶν ἐλλειμματικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν καὶ οἱ ἀρμοδίον παράγοντες ἐξεδήλωσαν ἀπόλυτον ἀρνησιν. Κατόπιν τούτου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας καὶ τοῦ ΟΛΠ κατήλθον εἰς ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας τὴν 27.11.56 καὶ τὴν 7.12.56. Ὁ ἀγῶν οὗτος δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ ἀφ' ἐνός μὲν, λόγῳ μὴ συμμετοχῆς τῶν συναδέλφων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἀφ' ἑτέρου δέ, λόγῳ τῆς ἀσυνήθους κινητοποιήσεως τῶν κρατικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐπέτυχον τελικῶς ρήγματα καὶ διάβρωσιν.

Διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων κατεπατήθη ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, καθ' ὅσον ἀπηγγέλλετο ἀπεριφράστως ἡ τιμωρία τῶν ἀπεργῶν.

Ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις καὶ ἡ ἀρτία ὀργανώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἐξεδήλωθη καὶ κατὰ τὴν ἀτυχῆ πανεργατοῦπαλλήλικην ἀπεργίαν τὴν ἀρξαμένην τὴν 28.5.57. Εἰς ὅσας τὴν χώραν τὰ τμήματα τῆς Ὁμοσπονδίας ὑπῆρξαν πρωτοπόρα εἰς τὸν ἀναληφθέντα ἀπεργιακὸν ἀγῶνα καὶ ὁ κλάδος μας διήγειρεν ἐναντίον του ἐπιθετικὰς ἀπειλάς τῶν κρατικῶν παραγόντων.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας διεξήγαγεν ἐν συνεχείᾳ ἀγῶνα καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐξαίρεσεως τῶν συναδέλφων Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς, ἐκ τῆς καταργήσεως διὰ Ν. Δ. τοῦ Α. Ν. 1943)51, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβάλλετο ὑποχρεωτικὴ ἡ κράτησις τῶν ἡμερομισθίων ἀπεργίας. Ἀπώτερος σκοπὸς τῆς διαφοροτικῆς ταύτης μεταχειρίσεως ἦτο ἡ διαίρεσις τῶν τραπεζοῦπαλλήλων πρὸς ἀνισχυροποίησιν τῆς συνδικαλιστικῆς τῶν δράσεως.

Ἐπετεύχθη ἐν συνεχείᾳ τροπολογία εἰς τὸ ἐν λόγω νομοθέτημα διὰ τῆς ὁποίας τὴν εἰσφορὰν 1% ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς κατοικίας δύναται νὰ καταβάλλῃ ὁ Ἐργοδότης. Ἐπίσης ἐπετεύχθη, ὅπως τὸ 1)2 τῆς εἰσφορᾶς μας ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγω σκοποῦ περιέρχεται εἰς τοὺς Οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς μας, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν πραγματοποιήσει ὀρισμένον στεγαστικὸν ἔργον.

Συνεπέα τῆς δράσεως τῆς ἡ Ὁμοσπονδία ὑπέστη ποικίλας ἐπιθέσεις ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς τοῦ Προέδρου τῆς εἰς παραίτησιν τὸν Σεπτέμβριον 1957.

Ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία δύναται νὰ κινητοποιηθῇ καὶ νὰ δράσῃ ἀποτελεσματικῶς μόνον διὰ γενικωτέρων σημασίας ζητήματα. Ἡ ἔλλειψις τῆς σχετικῆς εὐελιξίας εἶναι κοινὸν γνώρισμα τῶν πέραν τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ὀργανώσεων.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

Τὴν κυριώτερον κριτικὴν ἤσκησεν ὁ ἐκ τῶν συνέδρων, μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, κ. Σ. Διλιντᾶς, ὁ ὁποῖος πρὶν ἢ εἰσελθῆ εἰς τὸ κύριον θέμα του, ἀνῆγγειλεν εἰς τὸ Συνεδριὸν ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἔτοιμον νὰ κατέλθῃ εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς του θέσεως, τὴν ὁποῖαν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἀντιμετωπίζει προβάλλουσα τὸ ἄλυτον εἰσέτι πρόβλημα τοῦ Ταμείου Συντάξεως. Ὁ ὁμιλητὴς ἐξήτησεν ἀπὸ τὸ Συνεδριὸν, ὅπως ἀποστείλῃ τηλεγραφικῶς ψήφισμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἀμέσον ἐπιλύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον σκοπῆμος προβάλλεται διὰ νὰ μὴ λυθῇ οὐδὲν ἄλλο αἴτημα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ κ. Διλιντᾶς προέβη εἰς τὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι «ἐὰν αἱ ὑπάρχουσαι πρὸς τετραετίας συνθήκαι ἐπέβαλον τὴν γένεσιν τῆς Ὁμοσπονδίας, αἱ μετέπειτα δημιουργηθεῖσαι, ἐπέβαλον τὴν ἐντατικωτέραν δράσιν τῆς».

Τὸ ἔργον τῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς Συλλογικὸν Ὄργανον, πρέπει νὰ κρίνεται ἐν ἀναλογίᾳ καὶ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν δύναμιν τὴν ὁποῖαν διαθέτει τοῦτο, τὰς συνθήκας ἐντὸς τῶν ὁποίων κινεῖται καὶ ἀντιμετωπίζει καὶ τέλος τὰς ἀνάγκαις τῶν μελῶν του καὶ τὸν βαθμὸν ἐπιτακτικότητος αὐτῶν.

Καίτοι, ὡς εἶπεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας, αὕτη διαθετικὴ τεραστίαν δύναμιν, ὁμως δὲν τὴν ἐχρησιμοποίησεν εἰς τοιαύτην ἀναλογίαν, ἦν ἐπέβαλεν ἡ ὑπαρξίς δυσμενῶν συνθηκῶν, προκληθειδὸν διὰ τῆς σωρείας τῶν ἀντεργατικῶν καὶ ἀντιυπαλλήλικῶν Νόμων, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν εἰσέτι νὰ ὑπάρχουν.

Ἡ δυσκολία τὰς ὁποίας ἀνέφερε ὁ κ. Πρόεδρος ἠδύνατο νὰ ξεπεραστοῦν καὶ ἡ Ὁμοσπονδία δὲν συγχωρεῖται, διότι ἐνῶ ἐτόνυσε τὴν δύναμιν τῆς διὰ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἐνώσεως μετὰ ἑτέρων ὀργανώσεων, ἐσταμάτησε τὴν προσπάθειάν της καὶ ἔμεινε εἰς τὰ μέσα τοῦ δρόμου. Ἡ Ὁμοσπονδία θὰ πρέπει νὰ ὑπερηγήσῃ τὰς ἀδυναμίας τῆς νὰ

Ἡ Ὁμοσπονδία θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλεται καὶ ἐκφράζῃ γνώμην ἐπὶ πλείστον θεμάτων κοινωνικοοικονομικοῦ περιεχομένου. Τὰ περιορισμένα μέχρι στιγμῆς οἰκονομικὰ μέσα δὲν ἐπέτρεψαν οἱ δημιουργίαν τῆς καταλλήλου διαρθρώσεως καὶ τὴν συγκρότησιν μιᾶς ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ὁμοσπονδίας.

Ἡ Ὁμοσπονδία καλεῖται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀναγκαῖαν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν μελῶν τῆς. Ἡ Κυβέρνησις προβάλλει τὰς κλαδικὰς συμβάσεις ὡς μέσον θεραπείας. Δοθεῖσις τῆς ἀκάμπτου ἐργοδοτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς ἀνελευθερίας σχετικῆς νομοθεσίας, αἱ κλαδικαὶ συμβάσεις ἀποτελοῦν ἕνα σκόπιμον παρελκυστικὸν φενακισμόν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προέτεινεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας τὴν αὐξήσιν διὰ γενικοῦ μέτρου. Οὗτος ἐπέμεινε ὑποστηρίζων τὰς κλαδικὰς συμβάσεις. Ἡ Διο

οίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλεται καὶ ἐκφράζῃ γνώμην ἐπὶ πλείστον θεμάτων κοινωνικοοικονομικοῦ περιεχομένου. Τὰ περιορισμένα μέχρι στιγμῆς οἰκονομικὰ μέσα δὲν ἐπέτρεψαν οἱ δημιουργίαν τῆς καταλλήλου διαρθρώσεως καὶ τὴν συγκρότησιν μιᾶς ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ὁμοσπονδίας.

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑποβληθέντος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν οἰκονομικοῦ αἰτήματος περὶ ΜΙΝΙΜΟΥΜ αὐξήσεως 10% θεωρεῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐσφαλμένην καὶ μὴ ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀνάγκαις τῶν συναδέλφων, αἵτινες δὲν καλύπτονται μετὰ 200 ἢ 300 δραχ. μηνιαίως. Τὸ ΜΙΝΙΜΟΥΜ εἶναι νὰ φθάσῃ εἰς τὸ 30% διότι ἐὰν ἐξητοῦμεν 10% ὡς ἐργατοῦπαλλήλικὸν αἴτημα, ἦτο ἀμφίβολον ἐὰν θὰ τὸ ἐλάμβανον οἱ τραπεζικοί, θεωρούμενοι ὡς «ἡγεμονικῶς» (!) ἀμειβόμενοι μισθωτοί.

Παραπονεῖται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Συνεδριὸν διότι ἐνῶ ὡς

ἔχει δικαίωμα τὰς ἀνωτέρω ἀπόμενους του νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ, ὡς ἐλευθερὸς ἄνθρωπος καὶ ὡς συνδικαλιστὴς, ἐπεκρίθη διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου. Περαιτέρω ἐχαιρέτησε τὸ Συνεδριὸν ὡς ἀπαρχὴν θεραπείας τῶν ἐλλείψεων καὶ ἐκάλεσε τὴν Ὁμοσπονδίαν νὰ τεθῇ εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς ἐργατοῦπαλλήλικης τάξεως, νὰ ἀνανεώσῃ τὰς συμμαχίας τῆς μετὰ τὰ Συνδικάτα Κοινῆς Ὠφελείας νὰ τὰς ἐπεκτείνῃ καὶ εἰς ἄλλας Ὄργανώσεις τῶν ἀνοίξῃ τὸν δρόμον διὰ νὰ φθάσῃ οἱ Τραπεζοῦπαλλήλοι εἰς τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα.

Κριτικὴν ἐπίσης ἤσκησεν καὶ ὁ κ. Λεάνδρος Μίχας (Ἑθνικοῦ Πανταραπεζικοῦ Συλλόγου), ὁ ὁποῖος ὑπερημνῆθη τῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων εἰς Κλαδικὸν Ἐπίπεδον.

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Εἰς σχετικὴν εἰσηγήσιν προέβη ὁ Πρόεδρος τῆς ΟΤΟΕ κ. Γ. Ἀλευράς δι' εἰδικῆς περιόδου τοῦ λόγου του ἐχούσης οὕτω:

Ἡ Ὁμοσπονδία μετὰ τὸ Συνεδριὸν τῆς καλεῖται εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ δυσκολοῦ ἔργου τῆς, ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὄντως πιστευτικῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν μελῶν τῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι μεταπειθευτικῶς οἱ Τραπεζικοὶ Ὑπαλλήλοι οὐδέποτε ἠμεῖθησαν κατὰ τὴν ὀφειλομένην αὐξήσιν τοῦ κόστους ζωῆς καὶ πολὺ περισσότερο, ἐν τῇ δικαιουμένῃ συναρτήσῃ τῆς ἀναλόγου προσαρμογῆς πρὸς τὴν ἀνοδοῦ τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν. Πάντοτε, αἱ οἰκιδήποτε αὐξήσεις μισθῶν ἐκάλυπτον μόνον μερικὰ τὴν ὑψοῦσιν καὶ τῶν δύο ὡς ἄνω δεκτικῶν διαδιδάσεως. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ ὀμιλήσωμεν καὶ διὰ τὸν ἕτερον δείκτην αὐξήσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Εἰσοδήματος πρὸς τὸν ὁποῖον ἀναλόγως, οὐδέποτε εἰς τὴν Ἑλλάδα συντηρήθη ἡ ἀμοιβὴ ἐργασίας.

Παρὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1956 καθήλωσιν τῶν ἀποδοχῶν

οἰκήσις τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλεται καὶ ἐκφράζῃ γνώμην ἐπὶ πλείστον θεμάτων κοινωνικοοικονομικοῦ περιεχομένου. Τὰ περιορισμένα μέχρι στιγμῆς οἰκονομικὰ μέσα δὲν ἐπέτρεψαν οἱ δημιουργίαν τῆς καταλλήλου διαρθρώσεως καὶ τὴν συγκρότησιν μιᾶς ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ὁμοσπονδίας.

Ἡ Ὁμοσπονδία καλεῖται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀναγκαῖαν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν μελῶν τῆς. Ἡ Κυβέρνησις προβάλλει τὰς κλαδικὰς συμβάσεις ὡς μέσον θεραπείας. Δοθεῖσις τῆς ἀκάμπτου ἐργοδοτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς ἀνελευθερίας σχετικῆς νομοθεσίας, αἱ κλαδικαὶ συμβάσεις ἀποτελοῦν ἕνα σκόπιμον παρελκυστικὸν φενακισμόν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προέτεινεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας τὴν αὐξήσιν διὰ γενικοῦ μέτρου. Οὗτος ἐπέμεινε ὑποστηρίζων τὰς κλαδικὰς συμβάσεις. Ἡ Διο

Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐγένοντο αἱ εἰσηγήσεις τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κλάδου, τὰς ὁποίας δημοσιεύσαμεν εἰς ἑτέραν στήλην καὶ ἠκολούθησεν ἡ κριτικὴ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

Τὴν κυριώτερον κριτικὴν ἤσκησεν ὁ ἐκ τῶν συνέδρων, μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, κ. Σ. Διλιντᾶς, ὁ ὁποῖος πρὶν ἢ εἰσελθῆ εἰς τὸ κύριον θέμα του, ἀνῆγγειλεν εἰς τὸ Συνεδριὸν ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἔτοιμον νὰ κατέλθῃ εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς του θέσεως, τὴν ὁποῖαν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἀντιμετωπίζει προβάλλουσα τὸ ἄλυτον εἰσέτι πρόβλημα τοῦ Ταμείου Συν

των άμοιβών εργασίας, είναι άνένδοτοι υπό διαφόρους προφάσεις εκάστη, αλλά υπό κοινήν πρόθεσιν άρνήσεως, εις την συγκατάθεσιν και της μικροπέρους βελτιώσεως. Είς την Τράπεζαν της 'Ελλάδος, την 'Αγροτικήν, την 'Εθνικήν και τας Τραπεζικάς 'Επιχειρήσεις του κ. Ανδρεάδη, ένα σκληρό και παγερό μέτρο άρνήσεως συναντάται ύφ' όλων άνεξαιρέτως των Συλλογικών 'Οργάνων, διά την επίλυσιν και των πλέον άσχημάντων αιτημάτων.

μω διαγραφόμενης καταστάσεως, ζοφουμένης εκ της απελπιστικής θέσεως των κατατρεγμένων ιδία συναδέλφων πιστεύομεν, ότι ελάχιστα περιθώρια ύπομονής άπομένουν. 'Η νέα Διοίκηση της 'Ομοσπονδίας, εις πρώτιστον έργον θα ύποχρεωθή διά την άντιμετώπισιν του προβλήματος τούτου και κατά τόν ειδικώτερον άγωνιστικόν προγραμματισμόν του, είτε υπό την μορφήν των Κλαδικών Συμβάσεων, είτε υπό την λήψιν μέτρου, ως έπρόταθη ήδη εις τού 'Υπουργείον 'Εργασίας.

των έργαζομένων προς συγκρότησιν 'Ενώσεων ή Σωματείων διά την καλύτεραν πρόωπισιν των συμφερόντων των και άσφαλοτέραν επίλυσιν τών εκάστοτε προβλημάτων αυτών, ένεφανίσθησαν τά διάφορα 'Επαγγελματικά Σωματεία, άτινα άποτελούν την βάση της 'Οργανώσεως της 'Εργατικής Τάξεως.

γενόμενα κατ' επανάληψιν διώξεις συνδικαλιστικών στελεχών βάσει παραρημένων Νόμων, ως π.χ. ο Ν. 512)48 και ο Ν. 516)48, ότίνες, ως γνωστόν, ηψηφίσθησαν και έλειτούργησαν κατά την διάρκειαν της άνταρσίας διά να καλύψουν, τας δημιουργηθείσας εκτάκτους ανάγκας εκ των ειδικών συνθηκών της εποχής εκείνης, άπαιτήσαντες προς τούτο τόν έλεγχον της νομιμοφροσύνης, μεταξύ άλλων, τών εις τας Τραπεζάς και 'Επιχειρήσεις Κοινής 'Ωφελείας ύπηρετούντων 'Υπαλλήλων κατά την διαγραφόμενην υπό τών Νόμων τούτων ειδικήν διαδικασίαν.

παλλήλους 'Επιχειρήσεων Κοινής 'Ωφελείας. Ούτω, ο άνωτέρω νόμος, άπετέλεσεν άπαρχήν και άφετηρίαν μιάς προσπάθειας των έχθρών της Τάξεώς μας, ήτις άπεκορυφήνη κατά την διετιαν 1953-54 επί 'Υπουργίας κ. Γονή, καθ' ήν κατηνέχθησαν όμαδικώς πλήγματα εναντίον όλων γενικώς των έργαζομένων και ειδικώτερον εναντίον των Τραπεζικών 'Υπαλλήλων, ή Τάξεις των οποίων τότε, άλλα και μεταγενεστέρως ύπήρξεν ο κατ' έξοχήν στόχος εναντίον του όποιου έβαλε με ιδιαιτέραν προτίμησιν ο τότε 'Υπουργός 'Εργασίας και νυν άρχηγός της Νέας Γ.Σ.Ε.Ε. κ. 'Ελ. Γονής.

πέζαις 'Οργανισμοί διά τόν Προσωπικόν αυτών άφ' ένός μόν καθερουν την νομιμότητα των εν αύταις έργαζομένων, άφ' έτέρου δε άπαριθμούν άποκλειστικώς τας περιπτώσεις λύσεως της εργατικής σχέσεως, άτινες συνοψίζονται εις πρεΐς κατηγορίας α') την άφορώσαν λύσιν διά θανάτου του έργαζομένου, β') την άφορώσαν λύσιν εκόντος του έργαζομένου και γ) την άφορώσαν λύσιν εκόντος του έργαζομένου.

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ Κ. ΣΤ. ΓΚΙΤΑΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Πρό τής τοιαύτης εν συντόμω διαγραφόμενης καταστάσεως, ζοφουμένης εκ της απελπιστικής θέσεως των κατατρεγμένων ιδία συναδέλφων πιστεύομεν, ότι ελάχιστα περιθώρια ύπομονής άπομένουν. 'Η νέα Διοίκηση της 'Ομοσπονδίας, εις πρώτιστον έργον θα ύποχρεωθή διά την άντιμετώπισιν του προβλήματος τούτου και κατά τόν ειδικώτερον άγωνιστικόν προγραμματισμόν του, είτε υπό την μορφήν των Κλαδικών Συμβάσεων, είτε υπό την λήψιν μέτρου, ως έπρόταθη ήδη εις τού 'Υπουργείον 'Εργασίας.

Διά τήν δράσιν όμως ταύτην, ως ήτο φυσικόν, ή Πολιτεία, εν τη ένασκήσει των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, έθεσε διά νόμων της άρισμένους φραγμούς και όρια, πέραν των οποίων δέν είναι δυνατή και έπιτρεπτή ή ανάπτυξις αυτής, καθόρισσα δι' αύτου τού τρόπου την έκτασιν της νομίμου δραστηριότητος των 'Εργατικών 'Επαγγελματικών 'Οργανώσεων, ή άλλως πως παρ' αλλού τας λεγομένους συνδικαλιστικές έλευθερίας.

Περί τήν έκτασιν και τά όρια των συνδικαλιστικών έλευθεριών, βάσει της κειμένης νομοθεσίας, ηγήθησαν πλειστάκις και κατά καιρούς άμφισβητήσεως και διενέξεις μεταξύ έργαζομένων, ότίνες ηγωνίζοντο διά την προάσπισιν και διατήρησιν των έλευθεριών τούτων και παραγόντων, ότίνες έπιλαμβανόμενοι διαφόρων περιστάσεων και εύκαιριών, προσεπάθον να εξαφανίσουν και όταν τούτο ήτο αδύνατον, τότε να φαλκιδεύσουν τας έλευθερίας ταύτας.

Κατά τών τοιούτων προσπαθειών και φαλκιδεύσεων ή 'Ομοσπονδία μας ηγωνίσθη σθεναρώς και άντετάχθη δι' όλων της τών δυνάμεων, πιστεύουσα άκροδάντως, ότι άν καθήκον των συνδικαλισμένων ύπαλλήλων και εργατών πρέπει να είναι ή άποχή από πάσης ενεργείας άναγίξουσας της πολιτικής εις τόν συνδικαλισμόν και τας 'Επαγγελματικές των 'Οργανώσεως, χρέος και καθήκον επίσης των άρμοδίων και του έπισήμου Κράτους πρέπει να είναι ο σεβασμός προς τά δικαιώματα και τας συνδικαλιστικές έλευθερίας της Τάξεώς μας ως έργαζομένων.

Το Ν.Δ. 2510)53, βάσει του όποιου άπελύθησαν 2.000 περίπου Τραπεζικοί 'Υπάλληλοι, με συνέπειαν να καταστραφούν οί 'Ασφαλιστικοί των 'Οργανισμοί, κατηργήθησαν συλλήβδην κεκτημένα δικαιώματα αυτών και ήρθη δι' αυτους ή υπό τών 'Αν. Νόμων 694)37 και 1803)51, προβλεπομένη προστασία, τού Ν.Δ. 3072)54, βάσει του όποιου κατηργήθησαν αι προστατευτικά διατάξεις τού Ν. 759)37 και έτερα, εκ των άπομεινάντων όλίγων, δικαιώματα των Τραπεζικών 'Υπαλλήλων και καθωρίσθη, κατ' εξαίρεσιν των υπό της Σωματειακής Νομοθεσίας όριζομένων, καινοφανής τρόπος άπωλείας της ιδιότητος του μέλους του Σωματειακού διά τούς εις τας Τραπεζάς έργαζομένους, τού Ν.Δ. 2963)54, βάσει του όποιου ιδρύθη ο 'Αυτόνομος 'Οργανισμός 'Εργατικής Κατοικίας ύπέρ του όποιου έθεσπίσθη μονοπλευρώς έσφορά εις βάρος μόνον των έργαζομένων εκ 1% μηνιαίως επί των μισθών των, χωρίς, εις τόν σύνολον σχεδόν των περιπτώσεων, να ύφίσταται προσδοκία ή δυνατότης να λάβη τις σπίτι εις την παρούσαν ζώην, τού Ν.Δ. 2961)54, βάσει του όποιου άφ' ένός μόν κατηργήθη ο προστατευτικός Α. Νόμος 118)46, ο κατοχυρώνων τόν έργαζόμενον και ύποχρεωμένον εν έργοδότην εις καταβολήν άποζημιώσεως των παρ' αυτού άπολυόμενον, άφ' έτέρου δε ιδρύθη ο 'Οργανισμός 'Απασχολήσεως και 'Ασφαλίσεως 'Ανεργίας, ύπέρ του όποιου έπεβλήθη, διά πρώτην φοράν, έσφορά εις βάρος των έργαζομένων εκ 1% μηνιαίως επί των μισθών των και τόσα άλλα, συναφή ή παρόμοια, άντεργατικά νομοθετήματα ύπήρξαν καρπαι της έπαράτου εποχής της προεξημένης διετίας.

Είς την δευτέραν κατηγορίαν άποκλείεται εκ αύτου του Ν. Δ)τος (άρθρ. 15 παράγρ. 8) ή παροχή της σχετικής προστασίας έλλείψει προϋποθέσεων.

Ειδικώτερον ο ειρημένος Νόμος παρέχων εν άρθρ. 17 την ευχέρειαν εις τούς 'Εργοδотас και τόν 'Υπουργόν 'Εργασίας όπως παραπέμπουν, έστω και παρά την θέλησιν των έργαζομένων, τας μεταξύ αυτών και των 'Εργοδοτών άναφομένους διαφοράς επί των όρων και της άμοιβής της εργασίας, εις ύποχρεωτικήν διαιτησίαν και άναστέλλων, καθ' ο διάστημα εκκρεμεί εις τού Διαιτητικόν Δικαστήριον άμοφότερον των βαθμών δικαιοδοσίας ή τοιαύτη διαφορά, πώσαν άπεργιακήν εκδήλωσιν, έπιβάλλων εν εναντιία περιπτώσει λύσιν της εργασιακής σχέσεως ύπαιτιότητι των άπεργούντων και πέραν τούτου και ποινικάς κυρώσεις, καταργεί ευθέως και εν τη ούσία τού δικαίωμα των έργαζομένων προς διεκδίκησιν, εν έσχάτη άνάγκη τών δικαιωμάτων των διά τού μέσου της άπεργίας και έμπλέκει παγιδευτικώς τούτους εις μίαν άτέρμονα διαδικασίαν, λόγω της καταφύρου παραβίασεως και αυτών έτι τών προθεσμιών, τας όποιας

όρίζει κατά στάδια, άνευ ουδεμιιάς τελικώς έλπίδος, δεδομένου ότι και πάσα τυχόν παρ' αύτα εννοική ύπέρ των άπόψεων των έργαζομένων άπόφασις είναι εκτεθειμένη εις τόν κίνδυνον προβολής του δικαιώματος του «ΒΕΤΟ», όπερ παρέρχει διά τού άρθρου 20 ο αύτός Νόμος εις τούς 'Υπουργούς Συντονισμού και 'Εργασίας.

Περί τήν έκτασιν και τά όρια των συνδικαλιστικών έλευθεριών, βάσει της κειμένης νομοθεσίας, ηγήθησαν πλειστάκις και κατά καιρούς άμφισβητήσεως και διενέξεις μεταξύ έργαζομένων, ότίνες ηγωνίζοντο διά την προάσπισιν και διατήρησιν των έλευθεριών τούτων και παραγόντων, ότίνες έπιλαμβανόμενοι διαφόρων περιστάσεων και εύκαιριών, προσεπάθον να εξαφανίσουν και όταν τούτο ήτο αδύνατον, τότε να φαλκιδεύσουν τας έλευθερίας ταύτας.

Καταδεικνύεται όθεν άδιαμφισβητήτως εκ της μέχρι τούδε κτηθείσης πείρας ότι ο εν λόγω νόμος άποτελεί φενάκην και παγίδα, ως και άνωτέρω έλέχθη, διά τούς έργαζομένους.

Ειδικώτερον, καθ' όσον άφορβή την έσφοράν των έργαζομένων ύπέρ του 'Οργανισμού 'Ανεργίας και δη την τοιαύτην των Τραπεζικών 'Υπαλλήλων, δέν να παρατηρηθούν τά έξής:

Προς όσριν της εν προκειμένω άδικίας δέν να συνεχισθή ή προσπάθεια έπιδιώξεως προς τροποποίησιν του εν λόγω Ν. Δ)τος εις τρόπον, ώστε να άπαλλάσσονται εκάστοτε της οικείας έσφοράς άπαντες οί Τραπεζικοί 'Υπάλληλοι, οίτινες λόγω συμπεριλώσεως του άριθμού των συνταξιζώνων ενών ύπηρεσίας έχουν, δυνάμει των οικείων καταστατικών διατάξεων, τού Ταμείου των Συντάξεως, τού Δικαίωμα άπολήψεως συντάξεως.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ

Η ταχεία ανάπτυξις των μέσων παραγωγής ύλικών κυρίως αγαθών και έντέθεν εξέλιξις των κοινωνικών συνθηκών και της έσωτερικής διαβρώσεως της κοινωνίας εδημιούργησαν εις τούς φορείς της εργασίας, ενός εκ των τριών συντελεστών της παραγωγής, την άνάγκην της οργανώσεως των προς καλύτεραν διεκδίκησιν και διασφάλισιν των δικαιωμάτων των σχετικώς με την άμοιβήν της

προσφερομένης εργασίας, τούς όρους και τας συνθήκας αυτής κλπ.

Καί αι άντιδράσεις αυται, κατά τρόπον χαρακτηριστικώς έντονον, προεβλήθησαν τού πρώτου έναντι των άρτιωτέρων συνδικαλισμένων Τραπεζικών και 'Υπαλλήλων και εργατών των 'Επιχειρήσεων Κοινής 'Ωφελείας, των οποίων ή συνησπισμένη δύναμις κατά τού έτος 1951 έξουδετερώθη διά της γενομένης τότε πολιτικής έπιστρατεύσεώς των.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Η 'Εργατική Τάξις της Χώρας μας, διά μακροχρονίου προσπάθειας και πολλών αγώνων και θυσιών, κατώρθωσε να άποπάρση ώρισμένα δικαιώματα έναντι τών 'Εργοδοτών και του κεφαλαίου και να κατοχυρώση ταύτα διά Νόμων της Πολιτείας, άποκτήσασα ούτω την δυνατότητα και ευχέρειαν οργανώσεως των δυνάμεών της και έντάξεως αυτών εις τά διάφορα επαγγελματικά Σωματεία κατά την κρατούσαν σύμμερον συνδικαλιστικήν ιεράρχισιν.

Ειδικώτερον, καθ' όσον άφορβή την έσφοράν των έργαζομένων ύπέρ του 'Οργανισμού 'Ανεργίας και δη την τοιαύτην των Τραπεζικών 'Υπαλλήλων, δέν να παρατηρηθούν τά έξής:

Προς όσριν της εν προκειμένω άδικίας δέν να συνεχισθή ή προσπάθεια έπιδιώξεως προς τροποποίησιν του εν λόγω Ν. Δ)τος εις τρόπον, ώστε να άπαλλάσσονται εκάστοτε της οικείας έσφοράς άπαντες οί Τραπεζικοί 'Υπάλληλοι, οίτινες λόγω συμπεριλώσεως του άριθμού των συνταξιζώνων ενών ύπηρεσίας έχουν, δυνάμει των οικείων καταστατικών διατάξεων, τού Ταμείου των Συντάξεως, τού Δικαίωμα άπολήψεως συντάξεως.

σχετικώς με την άμοιβήν της

Τήν τοιαύτην δε άνάγκην να άναγνωρίση και τού έπίσημον Κράτος, όπερ κατωχύρωσε διά του Συντάγματος (άρθρον 11) τού δικαίωμα του έλευθέρως συνεταιρίζεσθαι.

Δι' αυτού του τρόπου ένε-

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ Κ. Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗ

ΤΟ ΕΝΙΑΙΟΝ ΩΡΑΡΙΟΝ

Προπολεμικώς, διά τας Τραπεζάς 'Εθνικήν, 'Αγροτικήν και 'Ελλάδος, ίσχυεν ώράριον 33 ώρων έβδομαδιαίως, διά δε τας λοιπάς Τραπεζάς, 36 ώρων.

Εις τήν 'Εθνικήν Τράπεζαν εις μόν τά Καταστήματα 'Αθηνών και Πειραιώς, δι' ειδικούς λόγους (άποστάσεις, συγκοινωνιακά δυσχέρεια), έχει καθωρισθή τού ώράριον των 39 ώρων έβδομαδιαίως. Διά τούς αυτούς λόγους εν Θεσ/νική τού τών 40,1/2 ώρων.

αύτης εκτάσεως δυσμενείς καταστάσεις μικράν εικόνα των όποιων φέρω εις τόν Συνέδριον. Είς ούδεν Κατάστημα 'Επαρχιακόν οιασδήποτε 'Εμπορικής Τραπεζής εφαρμόζεται τού ώράριον. 'Υπό την πίεσιν του όγκου εργασίας και υπό την φιλοδοξίαν προϊσταμένων και διευθυντών, ο συνάδελφος της επαρχίας έχει γίνει ο σύγχρονος ειλωτας των καγγελοφράκτων του Ταμείου και της σκόνης των γραφείων επί δωδεκάωρον καθημερινώς.

Από τού 1945 έως και τού 1952, διά τας Τραπεζάς 'Εθνικήν, 'Ελλάδος και 'Αγροτικήν τού ώράριον δέν ύπερβαίνε τας 39 ώρας έβδομαδιαίως, διά δικαστικής δε άποφάσεως είχε καθορισθή ή καταβολή εις δραχμάς της διαφοράς μεταξύ προπολεμικού ώραρίου και τρυτών 39 ώρων, έπελθούσης ούτω βελτιώσεως εις τας κανονικάς άποδοχάς του προσωπικού κατά 20% περίπου.

Αί λοιπα Τράπεζαι ως και τά επαρχιακά 'Υποκ)τα της 'Εθνικής εφαρμόζουν τού ώραριον των 42 ώρων, κατά κανόνα, μετά 4 συνήθως άπογευμάτων έβδομαδιαίως.

Τού πρόσχημα του άνταγωνισμού οδηγεί ώστε αι παρατυπία του 'Υποκ)τος της Τραπεζής να εφαρμόζονται αυτομάτως και ταχέως υπό των 'Υποκ)των των λοιπών.

Ηδη, από τού 1953 διά τας Τραπεζάς 'Αγροτικήν και 'Ελλάδος εξηκολούθησεν ισχύον τού έβδομαδιαίον ώράριον των 39 ώρων, ενώ εις τού Δημόσιον κα-

Δυστυχώς ή φορά των πραγμάτων έχει δημιουργήσει τοι-

(Η συνέχεια εις την 2ην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ

Ενεφανίσθησαν, ως συνήθως, και κατά τας τελευταίας απεργιακάς εκδηλώσεις, εις το προσκήνιον παλαιοί συνδικαλισταί κατέχοντες νύν ύψηλās θέσεις εν τῇ Τραπεζῇ, οἱ ὁποῖοι ἐπικαλούμενοι τὴν παλαιάν των ιδιότητα, προσεπάθον ν' ἀπεισουν τὸ Προσωπικὸν περὶ τῶν «ἀσκόπων» ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου κλπ...

τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλην τὴν καλὴν του θέλησιν, οὐδεὶς σήμερον δύναται νὰ τὸ πιστεύσῃ καὶ ἰσχυρῶς εἰς τὰ εὐσημα τῶν παλαιῶν ἀγώνων. Αὐτὰ τὰ ἐπικαλοῦνται ὅσοι τὰ κρατοῦν εἰς τὸ ὕψος των. Ἄλλως ἐπιτυχᾶνουν τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα, ὅπως τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἐπετύγχανον αἱ περὶ φιλοπατρίας ἐκλήσεις τοῦ Πεταίν πρὸς τὴν κατεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἄξονος Γαλλίαν.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Ἐπ' αὐτοῦ ἐλάβομεν ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν τῆς Διοικήσεως, ὅτι ἐπειδὴ τὸ θεωρεῖ ζήτημα ἠθικῆς τάξεως θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν δικαίαν ρύθμισίν του.

Ἐπίσης ἐπεσημάνομεν, ὅτι πλείστοι συνάδελφοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπομαχίᾳ θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρουν οὐσιαστικὰς ὑπηρεσίας εἰς τοιαύτας ἀποστολάς καὶ ἐν ταύτῳ νὰ περιφρουρήσουν πλήρως τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ ἴδιοι ν' ἀνακουφισθοῦν οικονομικῶς.

"ΚΑΛΟΣ"

Νέο φρούτο ἡ περικοπὴ ἐξαμήνου κατὰ τὰς προσαγωγὰς καὶ εἰς τοὺς Ὑπολογιστὰς Α', τοὺς φέροντας εἰς τὰς ἐκθέσεις των τὸν χαρακτηρισμὸν «καλός».

κλείσῃ διότι δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἐπιφανείαν ὅσας ἐπεσώρευσαν συμφορὰς, καὶ μόνον, εἰς ὁλόκληρον τὸν συναδελφικὸν κόσμον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ κ. Καίτη Αὐγουλέα σύζυγος τοῦ συναδέλφου Γρηγορίου Αὐγουλέα, Ὑποκ. τῆς Σ.Σ.Π. ἐπέτελλε, ἔτεκεν ἄρρον. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς εὐτυχεῖς ἡμετέρας, νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΓΑΜΟΙ

Ἄντωνιος Ἀντωνιάδης (Ὑποκ.) τῆς Θεμιστοκλέους Φωτοῦλα Μπραχάλη (Ὑποκ.) τῆς Ὀμονοίας ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Στὸ εὐτυχισμένον ζευγάρι πολλὰς καὶ θερμὰς εὐχάς.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθῆναις ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς Κατ. τῆς Σταδίου 38, Νίκος Τζαντάκης.

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Παρισίοις, ὁ τμηματάρχης Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Μιχαὴλ Ζακούρας.

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ρόδῳ ὁ Διευθυντῆς (Ὑποκ.) τῆς Ρόδου Χρήστος Χρηστάκης.

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Συναδέλφου Μίν. Φραντζεσκάκη κατετέθησαν παρὰ τῆς Τ.Υ.Π.Ε.Τ. δρᾶχ. 500 ὑπὸ τῆς Δ.Ε. ἀφορὰ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, ἥτις καὶ θὰ ἔχη τὸν λόγον.

ΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἠλπίσαμεν ὅτι μετὰ τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐν σχέσει μετὰ τὸ ἐπιτελεσθέν θέμα, καθ' ὃ ἐπεσημάνομεν τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι πηγάζουν ἐκ τῶν ἀνωμάλων ἀναρριχίσεων, αἵτινες διὰ τὸ Συλλογικὸν ὄργανον εἶναι ἀπαράδεκτοι, ἡ Διοίκισις θὰ ἐσπευδῆ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπανεξετάσεως τῶν ἀτόπων καὶ τῆς ὀρθῆς τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων. Οὕτω μόνον θ' ἀποφευχθοῦν αἱ διαμαρτυρίαι πολλῶν δὲ περισσώτερον ἢ χρησιμοποιοῦντες πλοσίον μέσων, εἰς ἃ καταφεύγουν οἱ ὑπάλληλοι. Κακὴ μὲν συνήθεια, καλλιέργουμένη ὅμως ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ἀπεγνωσμένης ἀναζητήσεως τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκτροπὴ ἐκ τῶν ὁρίων τούτων δὲν ἀφορᾶ τὸν Σύλλογον, ἐνῶ ἐκτροπὴ ἐκ τῶν συνδικαλιστικῶν ὁρίων διὰ διαβολῆς καὶ προσβολῆς τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. ἀφορᾶ τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, ἥτις καὶ θὰ ἔχη τὸν λόγον.

ΚΙΝΗΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΑΣΣΑΖ

Διὰ τὴν ἀποθεραπείαν καταγμάτων, μυϊκῶν ἀτροφίῶν, ἀγκυλώσεων, σπονδυλοαρθρίτιδος, ἰσχυαλγίας, ἡμιπληγίας κ.λ.π. Α. ΛΟΥΖΙΩΤΗΣ Φυσιοθεραπευτῆς, συμβεβλημένος μετὰ τῆς Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ Τ.Υ. Προσ. Τραπ. Ἀθηνῶν. Λεωφ. Κηφισοῦ 75. Κολοκωνθοῦ, Τέρμα Τράμ 11. Τηλέφωνον 527.952.

ΖΑΦΕΙΡΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χειρουργὸς Ὀδοντίατρος Συμβεβλημένη μετὰ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. Λιοσίων 1 — Πλατεῖα Βάθης Τηλ. 522.357 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΒΡΑΔΥΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Χαρακτηριστικὸν τῆς διαφορᾶς ἀντιλήψεων μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἄφ' ἐνὸς καὶ τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ ἄφ' ἐτέρου, ἐπὶ τῆς σοβαρότητος τῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ καὶ συνεπῶς τῆς χωρήσεως εἰς τὴν λήψιν ἀμέσων καὶ δραστηκῶν μέτρων διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισίν των καὶ τὴν οὕτω ἐπίσπευσιν τῆς ἐπιλύσεώς των, ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἰδοῦσα τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ κ. Σπηλιοπούλου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας κ. Γ. Καρραπάνου.

6) Ἀπὸ τῆς 28ης Αὐγούστου ἔ. ἔ., κατόπιν τῆς δοθείσης ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἐδόθη ἐντολὴ καταβολῆς τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῆς μειώσεως τούτων, λόγω τῆς περικοπῆς τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ἧπου τοῦτο εἶχεν ὑπολογισθῆ ἔλασιν πρῶτοπρῶτα εἰς ἄλλας Ἐπιχειρήσεις ἢ Ὄργανισμοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν θὰ ἐβράδυνε διὰ τεχνικῶν λόγων, ἐδόθη ἐντολὴ ἀμέσου χορηγήσεως προκαταβολῶν.

7) Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως προκαταβολῆς διὰ προμήθειαν καυσίμων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετοῦντας τῆς Ὑποκ. Βορείου Ἐλλάδος καὶ ἄρεινῶν περιοχῶν, καὶ γενικῶς εἰς τοὺς Ἀναπήρους πολέμου.

8) Ἐδόθη ἐντολὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρέχοντος μηνὸς καταβολῆς εἰς τοὺς σπουδάζοντες παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τῆς Στατιστικῆς καταβολῆς δρᾶχ. 500 εἰς ἕκαστον τούτων δι' ἄξια ἀγορασθέντων βιβλίων.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἔχει οὕτω: «Φίλε κ. Πρόεδρε,

8) Ἐδόθη ἐντολὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρέχοντος μηνὸς καταβολῆς εἰς τοὺς σπουδάζοντες παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τῆς Στατιστικῆς καταβολῆς δρᾶχ. 500 εἰς ἕκαστον τούτων δι' ἄξια ἀγορασθέντων βιβλίων.

9) Ἐπίσης ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως προκαταβολῆς δι' ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῶν τέκνων τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων σπουδάζοντων.

9) Ἐπίσης ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως προκαταβολῆς δι' ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῶν τέκνων τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων σπουδάζοντων.

Μετ' ἐκπλήξεως καὶ λύπης μου συνάμα ἀνέγνωσα εἰς τὴν ὑπὸ χθεσινῆν ἡμερομηνίαν ἀνακοίνωσιν σας καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν πρῶτην παράγραφον ὅτι «ὄχι μόνον οὐδὲν ἐκ τῶν αἰτημάτων τοῦ Συλλόγου, ἄτινα ὑπεδείχθησαν ὡς εἰδικῶς ἀποδοτέα, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τρέχοντα αἰτήματα, πλὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀποδοχῶν ἐκ περικοπῆς πολυετίας, εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῶν ὑποσχέσεων, ἐνῶ ἡ μία Ἐπιτροπὴ Προαγωγῶν ἀργεῖ».

10) Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ζήτημα τῆς διεκδικουμένης παρὰ τῶν Τμηματάρχων Α' τάξεως ἐκ τῆς ἐντάξεως τριετίας, θέμα πολὺ πλοκον καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσι διαφορὰς ἀψήφισ, τοῦτο ἀπετέλεσε ἀντικείμενον ἐπανειλημμένων συνηνοήσεων ὡς τὸσον μετ' ὑμῶν ὅσον καὶ μετ' ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὡς δὲ σὰς ἐγγνώρισα τὸ παρελθὸν Σάββατον θὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἐβδομάδος τὴν λήψιν τῆς ὀριστικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

10) Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ζήτημα τῆς διεκδικουμένης παρὰ τῶν Τμηματάρχων Α' τάξεως ἐκ τῆς ἐντάξεως τριετίας, θέμα πολὺ πλοκον καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσι διαφορὰς ἀψήφισ, τοῦτο ἀπετέλεσε ἀντικείμενον ἐπανειλημμένων συνηνοήσεων ὡς τὸσον μετ' ὑμῶν ὅσον καὶ μετ' ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὡς δὲ σὰς ἐγγνώρισα τὸ παρελθὸν Σάββατον θὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἐβδομάδος τὴν λήψιν τῆς ὀριστικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

10) Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ζήτημα τῆς διεκδικουμένης παρὰ τῶν Τμηματάρχων Α' τάξεως ἐκ τῆς ἐντάξεως τριετίας, θέμα πολὺ πλοκον καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσι διαφορὰς ἀψήφισ, τοῦτο ἀπετέλεσε ἀντικείμενον ἐπανειλημμένων συνηνοήσεων ὡς τὸσον μετ' ὑμῶν ὅσον καὶ μετ' ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὡς δὲ σὰς ἐγγνώρισα τὸ παρελθὸν Σάββατον θὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἐβδομάδος τὴν λήψιν τῆς ὀριστικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

11) Ἐπίσης ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως τῶν αἰτηθέντων δανείων πρὸς σεισμοπαθεῖς τῶν περιφερειῶν Βόλου καὶ Ζακύνθου.

11) Ἐπίσης ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως τῶν αἰτηθέντων δανείων πρὸς σεισμοπαθεῖς τῶν περιφερειῶν Βόλου καὶ Ζακύνθου.

11) Ἐπίσης ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως τῶν αἰτηθέντων δανείων πρὸς σεισμοπαθεῖς τῶν περιφερειῶν Βόλου καὶ Ζακύνθου.

11) Ἐπίσης ἐδόθη ἐντολὴ χορηγήσεως τῶν αἰτηθέντων δανείων πρὸς σεισμοπαθεῖς τῶν περιφερειῶν Βόλου καὶ Ζακύνθου.

12) Ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα κατὰ τὴν συνάντησίν μας τῆς 20ῆς τρέχοντος, ὁ κ. Διοικητῆς ἐνέκρινε τὴν πρόσληψιν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ τοὺς τελευταίους διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, ἀρρένων καὶ θηλέων, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσίν του προσωπικοῦ τῶν Ὑποκ. των.

12) Ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα κατὰ τὴν συνάντησίν μας τῆς 20ῆς τρέχοντος, ὁ κ. Διοικητῆς ἐνέκρινε τὴν πρόσληψιν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ τοὺς τελευταίους διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, ἀρρένων καὶ θηλέων, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσίν του προσωπικοῦ τῶν Ὑποκ. των.

12) Ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα κατὰ τὴν συνάντησίν μας τῆς 20ῆς τρέχοντος, ὁ κ. Διοικητῆς ἐνέκρινε τὴν πρόσληψιν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ τοὺς τελευταίους διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, ἀρρένων καὶ θηλέων, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσίν του προσωπικοῦ τῶν Ὑποκ. των.

12) Ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα κατὰ τὴν συνάντησίν μας τῆς 20ῆς τρέχοντος, ὁ κ. Διοικητῆς ἐνέκρινε τὴν πρόσληψιν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ τοὺς τελευταίους διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, ἀρρένων καὶ θηλέων, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσίν του προσωπικοῦ τῶν Ὑποκ. των.

Τέλος δὲν παραλείπω νὰ σὰς γνωρίσω καὶ πάλιν, ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνάντησίν μας, ὅτι ἔλαβον ρητὴν ἐντολήν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως θέσω ὑπ' ὄψιν του κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα τὰ ἐκκρεμῶντα εἰσέτι αἰτήματα τοῦ καδ' ὑμῶν Συλλόγου ἵνα λάβῃ τελικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσι ἄμεσοι ἢ σταδιακαὶ λύσεις.

Τέλος δὲν παραλείπω νὰ σὰς γνωρίσω καὶ πάλιν, ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνάντησίν μας, ὅτι ἔλαβον ρητὴν ἐντολήν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως θέσω ὑπ' ὄψιν του κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα τὰ ἐκκρεμῶντα εἰσέτι αἰτήματα τοῦ καδ' ὑμῶν Συλλόγου ἵνα λάβῃ τελικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσι ἄμεσοι ἢ σταδιακαὶ λύσεις.

Τέλος δὲν παραλείπω νὰ σὰς γνωρίσω καὶ πάλιν, ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνάντησίν μας, ὅτι ἔλαβον ρητὴν ἐντολήν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως θέσω ὑπ' ὄψιν του κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα τὰ ἐκκρεμῶντα εἰσέτι αἰτήματα τοῦ καδ' ὑμῶν Συλλόγου ἵνα λάβῃ τελικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσι ἄμεσοι ἢ σταδιακαὶ λύσεις.

Τέλος δὲν παραλείπω νὰ σὰς γνωρίσω καὶ πάλιν, ὡς σὰς ἀνεκοίνωσα καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνάντησίν μας, ὅτι ἔλαβον ρητὴν ἐντολήν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως θέσω ὑπ' ὄψιν του κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα τὰ ἐκκρεμῶντα εἰσέτι αἰτήματα τοῦ καδ' ὑμῶν Συλλόγου ἵνα λάβῃ τελικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσι ἄμεσοι ἢ σταδιακαὶ λύσεις.

Γνωρίζων ἄριστα τὴν καλὴν πίστιν, ἡ ὁποία σὰς διακρίνει, πιστεύω, ὅτι σὰς εἶναι χρήσιμος καὶ εὐπρόσδεκτος ἡ ἐπανόρθωσις, τὴν ὁποίαν ἐκρίνα σκόπιμον νὰ κάμω διὰ τῆς παρουσίης μου.

Γνωρίζων ἄριστα τὴν καλὴν πίστιν, ἡ ὁποία σὰς διακρίνει, πιστεύω, ὅτι σὰς εἶναι χρήσιμος καὶ εὐπρόσδεκτος ἡ ἐπανόρθωσις, τὴν ὁποίαν ἐκρίνα σκόπιμον νὰ κάμω διὰ τῆς παρουσίης μου.

Γνωρίζων ἄριστα τὴν καλὴν πίστιν, ἡ ὁποία σὰς διακρίνει, πιστεύω, ὅτι σὰς εἶναι χρήσιμος καὶ εὐπρόσδεκτος ἡ ἐπανόρθωσις, τὴν ὁποίαν ἐκρίνα σκόπιμον νὰ κάμω διὰ τῆς παρουσίης μου.

Γνωρίζων ἄριστα τὴν καλὴν πίστιν, ἡ ὁποία σὰς διακρίνει, πιστεύω, ὅτι σὰς εἶναι χρήσιμος καὶ εὐπρόσδεκτος ἡ ἐπανόρθωσις, τὴν ὁποίαν ἐκρίνα σκόπιμον νὰ κάμω διὰ τῆς παρουσίης μου.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 23.9.58 Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 23.9.58 Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 23.9.58 Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 23.9.58 Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΚΩΝ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπήνησεν οὕτω:

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπήνησεν οὕτω:

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπήνησεν οὕτω:

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπήνησεν οὕτω:

Ἀθῆναι, 2 Ὀκτωβρίου 1958 «Κύριε Διευθυντά,

Ἀθῆναι, 2 Ὀκτωβρίου 1958 «Κύριε Διευθυντά,

Ἀθῆναι, 2 Ὀκτωβρίου 1958 «Κύριε Διευθυντά,

Ἀθῆναι, 2 Ὀκτωβρίου 1958 «Κύριε Διευθυντά,

Δὲν ἦτο, ὡς καὶ προφορικῶς σὰς ἐδήλωσα, ἐπιθυμία μου νὰ ἐκλάβω τὴν ἀποστολὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς σας τῆς 23ης ἡμετέρας μὲν ὡς πηγὴν δημιουργίας ζητήματος.

Δὲν ἦτο, ὡς καὶ προφορικῶς σὰς ἐδήλωσα, ἐπιθυμία μου νὰ ἐκλάβω τὴν ἀποστολὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς σας τῆς 23ης ἡμετέρας μὲν ὡς πηγὴν δημιουργίας ζητήματος.

Δὲν ἦτο, ὡς καὶ προφορικῶς σὰς ἐδήλωσα, ἐπιθυμία μου νὰ ἐκλάβω τὴν ἀποστολὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς σας τῆς 23ης ἡμετέρας μὲν ὡς πηγὴν δημιουργίας ζητήματος.

Δὲν ἦτο, ὡς καὶ προφορικῶς σὰς ἐδήλωσα, ἐπιθυμία μου νὰ ἐκλάβω τὴν ἀποστολὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς σας τῆς 23ης ἡμετέρας μὲν ὡς πηγὴν δημιουργίας ζητήματος.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἀντετάχην εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ ἐπιστολὴ σας ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἀντετάχην εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ ἐπιστολὴ σας ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἀντετάχην εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ ἐπιστολὴ σας ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἀντετάχην εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ ἐπιστολὴ σας ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἡ διάδοσις ὅμως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ ἡ ἐμφάνισις του, ἐλπίζω ὄχι ἐκ μέρους ὑμῶν, ὡς συντριπτικοῦ στοιχείου κατὰ τῶν «ὑπερφύλων» (!) ἀξιώσεων τοῦ Συλλόγου, μετὰ ἀναγκάζει νὰ ὑποχωρήσω.

Ἡ διάδοσις ὅμως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ ἡ ἐμφάνισις του, ἐλπίζω ὄχι ἐκ μέρους ὑμῶν, ὡς συντριπτικοῦ στοιχείου κατὰ τῶν «ὑπερφύλων» (!) ἀξιώσεων τοῦ Συλλόγου, μετὰ ἀναγκάζει νὰ ὑποχωρήσω.

Ἡ διάδοσις ὅμως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ ἡ ἐμφάνισις του, ἐλπίζω ὄχι ἐκ μέρους ὑμῶν, ὡς συντριπτικοῦ στοιχείου κατὰ τῶν «ὑπερφύλων» (!) ἀξιώσεων τοῦ Συλλόγου, μετὰ ἀναγκάζει νὰ ὑποχωρήσω.

Ἡ διάδοσις ὅμως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ ἡ ἐμφάνισις του, ἐλπίζω ὄχι ἐκ μέρους ὑμῶν, ὡς συντριπτικοῦ στοιχείου κατὰ τῶν «ὑπερφύλων» (!) ἀξιώσεων τοῦ Συλλόγου, μετὰ ἀναγκάζει νὰ ὑποχωρήσω.

Τὸ Προσωπικὸν ἄς κρίνῃ. Φιλικότατα

Τὸ Προσωπικὸν ἄς κρίνῃ. Φιλικότατα

Τὸ Προσωπικὸν ἄς κρίνῃ. Φιλικότατα

Τ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Α' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ

ΣΥΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ: "ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ"

Το συνέληθον την 29ην και 30ην Σεπτεμβρίου Α' Πανελλαδικόν Συνέδριον τής Όμοσπονδίας Τραπεζούπαλληλικών

Όργανώσεων Ελλάδος, έλαβε διά ψηφίσματος τας κάτωθι αποφάσεις επί των ζητημάτων του κλάδου:

3789)57 του άφορώντος την διαδικασίαν καθιέρωσης Όργανισμού Έσωτερικής Υπηρεσίας εις τας Έπιχειρήσεις.

Α' ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- 1) Άλεξανδρίδης Άλεξ. Τ. Ε. 2) Βάος Άθαν. Τ.Ε. 3) Βιζυηνός Έλ. Βοηθητ. ΕΤΕ. 4) Γοργίας Ίω. Τ.Ε. 5) Διλιντάς Σπ. ΕΤΕ, 6) Θεοδωρόπουλος Ίω. Ίον. Τρ. 7) Κατσούλης Ίω. Έμπορ. 8) Κουραχάνης Κ. Βοηθ. Τ.Ε., 9) Μαυρούλιδης Έπομ. ΕΤΕ, 10) Μητρόπουλος Ν. Εισπράκτ. ΕΤΕ, 11) Μίχας Λέανδρος Παντραπέζ., 12) Μποζανίνος Νικ. Έμπορ. Τ., 13) Νικολάου Γεώργ. Τ. Άθηνών, 14) Παπαπολυχρονίου Α. ΑΤΕ, 15) Πιερρουτσάκος Κ.Τ. Άθηνών 16) Σωτηρόπουλος Γ. Λαϊκής, 17) Τσαγκαρόπουλος Χρ. ΑΤΕ.

Β' ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΠΗ

- 1) Άγέλαστος Στεφ., 2) Χρυσομάλλης Άλεξ., 3) Ψαλτάρ Άκριθή.

Γ' ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- 1) Ίωάν. Άλευράς Πρόεδρος, 2) Νικ. Βουγιουκλής Α' Αντιπρόεδρος, 3) Γεώργ. Καραπάνος Β' Αντιπρόεδρος, 4) Στ. Γκιτάκος, Γεν. Γραμματέυς, 5) Κων. Κονταράκης, Άναπλ. Γραμματέυς, 6) Κων. Τρίμης, Ταμίας.

Μέλη: 7) Πρόεδρος Συλλ. Ύπαλληλων Έμπορικής Τραπεζής, 8) Π. Σπλητίδης 9) Θεμ. Λεοντόπουλος, 10) Κων. Κατσίκης, 11) Γρηγ. Σκουλάκης, 12) Έμμ. Καβαλάκης.

ΤΡΑΠΕΖΟΎΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ή από μηνός και πλέον σφοδρούσα κρίσις εις την συνδικαλιστικήν ήγερσίαν του Συλλόγου των Ύπαλληλων τής Έμπορικής Τραπεζής έληξε διά των άρχαιρειών τής 15)10)58 καθ' άς έξελέγησαν οι συνάδελφοι Γκούτας, διά ψήφων 600, Μποζανίνος, (ψ. 578), Μπούκης (ψ.558), Βογδάνος (ψηφους 533), Φλώρος (ψ. 515), και Παπαγεωργόπουλος (ψ. 507).

Τά άλλα ψηφοδέλτια έλαβον. Του κ. Δ. Κοκκινάκη ψήφους 430 και του κ. Γκούμα 150.

Τό εκλεγέν Διοικ. Συμβούλιον κατηρτίσθη εις σώμα, ώς άκολουθως: Πρόεδρος ό κ. Δ.

Γκούτας, Άντιπρόεδρος ό κ. Α. Ρούσσος, Γεν. Γραμματέυς ό κ. Ν. Μποζανίνος, Ταμίας ό κ. Παν Φλώρος και σύμβουλοι οι κκ. Φ. Μπούκης, Ήλ. Παπαγεωργόπουλος και Σ. Βογδάνος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΟΝΙΚΗΣ—ΛΑ.Ι.ΚΗΣ.

Ή Διεύθυνσις των άνω Τραπεζών προέβη εις την χορήγησιν νέας έκτάκτου οικονομικής ένισχύσεως εις τό Προσωπικόν αυτών, κυμαινομένης από δραχ. 500.-έως 900.-ένφ διά τας καθαριστίας προβλέπονται μικρότερα ποσά.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ Α' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Τό Α' Πανελλαδικόν Συνέδριον Όμοσπονδίας Τραπεζούπαλληλικών Όργανώσεων Ελλάδος, συνέληθον κατά την 29ην και 30ην Σεπτεμβρίου 1958 και άκούσαν των όμιλητών και εισηγητών επί των θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως ψηφίζει:

Άποφασίζει όμοφώνως:

- 1) Διεκδίκησιν αύξησεως των άποδοχών των Τραπεζικών Ύπαλληλων κατά τό δημοσιογούμενον έλλειμμα των μισθών, συνεπειά αύξησεως του πραγματικού τιμαριθμού.
- 2) Ένιαίον ώράριον διά τους Τραπεζικούς Ύπαλληλους 39 ώρων έβδομαδιαίως, καθ' άπασαν την Χώραν και κατοχυρώσιν αύστηράς έφαρμογής τού.
- 3) Ριζικήν αντιμετώπισιν Άσφαλιστικού θέματος Τραπεζικών Ύπαλληλων δι' άποδεσμεύσεως Άσφαλιστικών Άποθεματικών, δι' ένισχύσεως έλλειμματικών Ταμείων, δι' ένοποίησης Άσφαλίσεως υπό κοινόν εργοδότην και ταχείας τακτοποίησης ζητημάτων Ταμείων Ύγείας.

4) Πλήρη άποκατάστασιν συνδικαλιστικών έλευθεριών και κατάργησιν άνελευθερών Νόμων 509, 512, 516.

5) Κατάργησιν του Ν. 3239)55 και άντικατάστασιν αυτού διά του Α. Ν. 6τους 1936 περί Συλλογικών Συμβάσεων, ά ν απροσαρμοζομένου αναλόγως κατά τας συγχρόνους συνθήκας.

6) Κατάργησιν αντιύπαλληλικών διατάξεων των Ν. Δ. 2510)53 και 3072)54 άφορώνσών τον Κλάδον των Τραπεζικών Ύπαλληλων

7) Τροποποίησιν του Ν. Δ. 2961)54 και 2963)54 δι' ών έπιβάλλονται άδικοι εισφοραί εις βάρος των μισθών τής τάξεώς μας.

8) Νομιμοποίησιν των Έπαγγελματικών Όργανώσεων διά την ένώπιον Δικαστηρίων διεκδίκησιν προσβαλλομένων δικαιωμάτων των μελών των.

9) Κατάργησιν του Α. Ν. 1943)51 του άφορώντος την ύποχρεωτικήν κράτησιν των ήμερομισθίων άπεργίας.

10) Τροποποίησιν του Ν.Δ.

Τέλος άποφασίζει την έπίδοσιν του παρόντος εις τον κ. Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως τους κ. κ. Ύπουργούς Συντονισμού, Οικονομικών, Έμπορίου και Έργασίας και την Γ.Σ.Ε.Ε. και την δημοσίευσιν αυτού εις τον ήμερησίον τύπον.

Έντέλλεται δε και έξουσιοδοτεί την εκλεγησομένη Διοίκησιν όπως έπιδιώξη διά παντός νομίμου μέσου, έν ανάγκη δε και διά τής οργανώσεως και άναλήψεως έντόνου άπεργιακού άγώνος, την ίκανοποίησιν των δια τού παρόντος ψηφίσματος καθορισθέντων αίτημάτων του Κλάδου μας.

Η ΕΚΛΕΓΕΙΣΑ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τά δια μυστικής ψηφοφορίας εκλεγέντα παρά τού Συνεδρίου όργανα Διοικήσεώς τής Όμοσπονδίας άποτελέσθησαν έκ των κάτωθι:

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

(Συνέχεια έκ τής 4ης σελίδος) Τράπεζαν διά να κάνει την κατάθεσιν από την έίσπραξιν τής «πραμάτειας», την έντολή εις τον προμηθευτήν, άκόμη και άνάκλησιν προς ίκανοποίησιν άναγκών του δικασκεδάσεως.

Έπόπται εργασίας ύπάρχουσι μόνον εις τας μεγάλας πόλεις. Εις τας μικρότερας καθήκοντα έπόπτου έχει ό χωροφύλαξ, όστις τά άσκει κατά τό δοκούν. Άλλά και όπου ύπάρχει έποπτεία εργασίας και θέλει να έργασθώ φιλοτιμώς έξουδετερούται διά μέσων άρχομένων από τής άπλής άποκρύψεως και μεταφοράς εργασίας οίκαδε, τής ψευδορκίας εις τά δικαστήρια ύπερ των μηνουμένων διευθυντών, μέχρι και του έκβιασμού άκόμη, μέσω τοπικών πολιτικών παραγόντων.

Ύπερωρία καταβάλλονται κυρίως εις τινά μόνον Ύποκ)τα τής Έθνικής, αλλά άποτελούν πολλάκις δόλωμα δι' έτι περισσότερο αύξισιν τής παραμονής εις τό Ύποκ)μα. Οί πλείστοι μέλιστα των διευθυντών δέν ζητούν ύπερωρίας διά να μη παρουσιάσουν «έπι ζημιά τής καριέρας των», ηύξημένα τά γενικά έξοδα του Ύποκ)τος.

Άδειαι δέν παρέχονται. Παρά τής διαταγής περί διπλοασισμού τής άμοιβής του μη χρησιμοποιηθέντος χρόνου άδειας, αί άδειαι δέν δίδονται ή δίδονται φαλκιδεύονται. Οί συνάδελφοι πλείστον όσων έπαρχιακών Ύποκ)των δέν έχουν λάβει τας άδειας του 1957 και έχουν υπογράψει ψευδείς «έξοφλητικές» άποδείξεις. Πληθώρα δε άδειών 1956 και παλαιότερων έτών όφείλονται.

Πολλάκις έχουν έκστομισθώ φράσεις ώς: «ζητήστε άδεια και τά λέμε». «Άν θες να σε κάψω δούλεψε μόνον τίσ 42 ώρες»!

Αίτια του κακού είναι:

- 1) Ό ύπερδιπλασιασμός των εργασιών και ή έλλειψις Προσωπικού.
- 2) Αί πιέσεις των Διοικήσεων των Τραπεζών, αίτινες μέσω των κ.κ. Διευθυντών των Ύποκαταστημάτων, έναντι ίδιων άναταλλαγμάτων και ώφελειών, τείνουν εις την αύξισιν

των εργασιών και την άσκισιν άνατανασισμού με βαρείαν εργασίαν μόνον εις βάρος των τραπεζούπαλληλων ίδίως των κατωτέρων βαθμών.

Κατόπιν των άνωτέρω τό Ε. Σ. εισηγείται εις τό Συνέδριον όπως εισηγηθή:

- 1) Καθιέρωσις ώραρίου 39 ώρων έβδομαδιαίως καθ' άπασαν την Ελλάδα.
- 2) Αύστηρά τήρησις των όρίων συναλλαγής διενεργουμένης μόνον κατά τας πρωϊνάς ώρας.
- 3) Να δοθούν αύστηραί διαταγαί προς τους κατά τόπους Έπόπτας Έργασίας διά την άνευ φόβου καταγγελίαν και τιμωρίαν των παραβατών. Ειδικαί δε έπιθεωρηταί εργασίας να κάμουν αϊφνίδιον έλεγχον έποπτών, οτινες πρέπει να έπεκταθούν και εις τας μικρότερας πόλεις.
- 4) Αϊφνιδιασμούς να ένεργουσι κλιμάκια τής Όμοσπονδίας, τά όποια να έπιβάλλουν ή να ένισχύουν αναλόγως τους έπόπτας εργασίας εις την άσκισιν των καθηκόντων των.
- 5) Διάγγελμα του Συνεδρίου προς τους Διοικητάς των Τραπεζών, όπως προσλάβουν προσωπικόν προς επάνδρωσιν των Ύποκ)των διά τοπικών διαγωνισμών.
- 6) Σύμψηξις κατά πόλιν κλιμακίων τής Όμοσπονδίας ή τοπικών συμβουλίων έχόντων σνν τοίς άλλοις και καθήκον συνεννόησεως δι' έφαρμογήν των μειωμένων ώρων εργασίας.
- 7) Παρόμοιος έλεγχος να γίνωσι και εις τά περιφερειακά Ύποκ)τα των Έμπορικών Τραπεζών Άθηνών και Πειραιώς.

Ό υπάλληλος εις οιονδήποτε σημείον τής χώρας και έν ύπηρετή έχει ανάγκην κανονικής άναπαύλας έν τή εργασία του διά την ανανέωσιν όχι τόσοσν των σωματικών αλλά ίδιας των πνευματικών του δυναμειών και δι' άπαραίτητον μορφώσεως, δι' ήν απαιτείται ή ύπαρξις έλευθερού χρόνου

Πρέπει να γίνη συνείδησις εις πάντα «άρμόδιον», είτε Ύπουργός λέγεται, είτε Διοικητής Τραπεζής, είτε Διευθυντής Ύποκ)τος, ότι ό Τραπεζικός υπάλληλος, σήμερα, μέσα εις την άτομικήν εποχήν, δέν είναι τό πρό πεινηκτοεατίας μωμπικόν άνθρωπάκι του καταστήχου,

αλλά άνθρωπος με προσωπικά τα και αξιώσεις εις τά πνευματικά κυρίως δικαιώματα τής ζωής με άλλους λόγους έχει και ύπόστασιν έξωγραφειακήν, άνθρωπινήν.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ

Ό εισηγητής κατήγγειλεν εις τό Συνέδριον τά σχέδια του Κράτους όπως γενικήσιν την άσφάλισιν εις βάρος των κεφαλαίων τής αυτοτελοϋς τοιαύτης ύποθεδών την άβλιότητα από άπόψεως άσφαλίσεως, αντί μι-άς υγιούς άσφαλιστικής πολιτικής.

Τούτο, όσον άφορά τά Ταμεία Συντάξεων, εκδηλοϋται διά τής δι' άντεργατικών Νόμων καταστάσεως τούτων εις έλλειμματικά και τής μετέπειτα άρνήσεως ένισχύσεως και έξυγιάνσεως των και διά τής δεσμεύσεως των άποθεματικών κεφαλαίων των νυν υγιών Ταμείων, ώστε να περιέλθουν και ταύτα εις οικονομικήν άσφυξίαν.

Ή σχετική με την λύσιν εισηγήσιν αναφέρεται εις 1) Έξασφάλισιν τής μονιμότητος των πόρων των έλλειμματικών άσφαλιστικών Όργανισμών 2) Αύξισιν τής Έργοδοτικής εισφοράς δεδουλευσν ότι αύτη είναι μικρότερα τής προς τό ΙΚΑ 3) Ένοποίησης τής Άσφαλίσεως των εργαζομένων υπό τον άυτον εργοδότην.

Ός προς τά Ταμεία Ύγείας ή αύτη πολιτική διαλύσεως έξεδηλώθη παλαιότερον μεν διά τροποποίησεως του Άσφαλικού Κώδικος, ώστε οι όργανισμοί να στερωνται του δικαιώματος τής έπιλογής των Ιατρών, άνοικτά δε κατόπιν διά συστάσεως έπιτροπής μελέτης συγχωνεύσεως των, ως και των Ταμείων Συντάξεων, εις τό ΙΚΑ διαθεσιν την όποιαν άνέκοψε ό έννοαίος άγών τής Όμοσπονδίας και των Όργανώσεων Έπιχειρήσεων Κοινής Ήφελείας και ΟΤΕ τον Αύγουστον-Σεπτέμβριον 1956.

Σήμερον δε ό πόλεμος κατά των Ταμείων Ύγείας εκδηλοϋται διά τής έπιθέσεως των Ιατρικών Συλλόγων με μέσον τό θέμα των Ιατρικών άμοιβών. Άπαιτείται λοιπόν, κατά την εισηγήσιν, λύσις του θέμα-

τος δι' Ύπουργικής Άποφάσεως ύποχρεωτικής δι' όλους, λαμβανούσης ύπ' όψιν την άδυναμίαν των ταμείων λόγω τής καθήλωσεως των άποδοχών των ήσφαλισμένων ως και δι' αύξησεως τής εργοδοτικής εισφοράς.

Έν γένει τους τεραστίους κινδύνους κατά τής άσφαλίσεως μας θα τους άποτρέψη μόνον ή ένότης όλου του κλάδου των τραπεζούπαλληλων άνεξαρτήτως κύγιών» και «άσθενών» άσφαλιστικών όργανισμών διότι ή διαχωριστική γραμμή είναι άκαθόριστος, ή διαρκής επαργύνησις και ή άμεσος δράσις.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΕΗ

Έκτός των επίσημων εισηγήσεων έγένητο δεκτή παμψηφεί ή πρότασις του συνέδου εκ τής Έθνικής κ. Γ. Κέη περί ένημερώσεως των άρμόδιων Ύπουργών άφ' ένός και τής κοινής γνώμης άφ' έτέρου περί των άποδοχών μας.

Διότι ώς έδήλωσεν διά μιάν άνδρομήν εις τό παρελθόν ό καθείς άντιλαμβάνεται ότι κατά την προπολεμικήν περίοδον οι υπάλληλοι των Τραπεζών ήσαν οι έξ όλων των μισθωτών τής χώρας οι καλλίτερον άμοιβόμενοι.

Αί Συλλογικαί Συμβάσεις του έτος 1936 έβελτίωσαν έτι περισσότερο τας τότε εις εκείλον έπίπεδον εύρισκομένης άπολαυάς του Κλάδου μας.

Κατά την διάρκειαν τής κατοχής ή κατάστασις των Τραπεζούπαλληλων ήτο ή πλέον έπίζηλος έν συγκρίσει με τους άλλους εργαζομένους και αύτό έπετεύχη ή χάρις εις τους άγώννας τους όποιους διεξήγαγον υπό την καθοδήγησιν των Συλλογικών των Οργάνων.

Ή αύτη κατάστασις έευνεχίσθη και κατά την μετακατοχικήν περίοδον μέχρι του έτους 1953, όποτε έξαπελύθη ό άπτηνής διωγμός τής τάξεώς μας. Οί μισθοί περιεκόπησαν κεκτημένα δικαιώματα δια μακρών άγώνων κατηργήθησαν έν μιά νυκτί, οι άσφαλιστικοί μας Όργανισμοί, θήματα μιάν ά-

ΥΠΟΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ

Μετά από τολαιπωρίαν μηνών έξεδόθη τον παρελθόντα μήνα Κοινή Άπόφασις των Ύπουργών Οικονομικών, Προνοίας και Έργασίας, καθορίζουσα τά κατώτατα όρια Ιατρικών άμοιβών διά τά Ταμεία Ύγείας με ειδικήν πρόβλεψιν διά τά άσθενή Ταμεία, τερματίζουσα επί τέλους τό δράμα των ήσφαλισμένων ίδιας των έπαρχιών.

Εις την από 19.10.58 όμωσ Γεν. Συνέλευσιν του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου έλήφθησαν άποφάσεις καταλύουσαι τας Ύπουργικάς ταιούτας (!) και θέτουσαι εις νέον κίνδυνον την ύπόστασιν των Ταμείων Ύγείας.

Αί Όργανώσεις των ήσφαλισμένων πρέπει να κινηθούν άμέσως και δραστικώς διά να ύπερμυνηθούν τής άσφαλίσεως των μελών των.

Αύτην την φοράν πρέπει έπι τέλους και οι μισθοσυντηρητοι να δείξουν την δύναμιν των. Δέν είναι δυνατόν μία τάξις με καθηλωμένους από έτών άποδοχάς να θυσιάση την άσφάλισιν τής χάρις τής αύξησεως των άμοιβών έτέρας τάξεως, όσον δικαίον και άν είναι τό αίτημα τής τελευταίας ταύτης.

Άν ή δικαιοσύνη πρέπει να ισχύη δι' όλους, άκόμη περισσότερο δέν πρέπει να ισχύη ή άδικία εις βάρος των οικονομικών άσθενεστέρων.

ΤΟ 13^{ΟΝ} ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε. ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Τό συνέληθον από 15ης μέχρι 19ης π.μ. έν Άθήναις 13ον Πανελλαδικόν Πανεργατικόν Συνέδριον τής Γ.Σ.Ε.Ε. ύπήρξεν ένα γεγονός τό όποιον δικαίως συνεκέντρωσε την προσοχήν όλων των Έλλήνων εργαζομένων.

Κατά τούτο συνεζητήθησαν τά θέματα τής εργατοϋπαλληλικής τάξεως και έπεκράτησε συνδικαλιστικόν πνεύμα πολύ περισσότερο από ότι εις τά προηγούμενα συνέδρια.

Νίκη τής τάξεως των εργαζομένων θεωρείται ή έξ αρχής Συνεδρίου έξουδετέρωσις έξωσυνδικαλιστικών δυναμειών, όπως διακόψουν τας εργασίας του, ως και ή γενική καταδίκη των διασπαστικών τάσεων.

Πλέον ένθαρρυντικόν διά την πορείαν του συνδικαλιστικού μας κινήματος είναι τό γεγονός ότι τό συνέδριον εύθυγραμμίσθη με την θέλησιν των εργαζομένων. Ή ανάγκη όπως διασφαλισθί ή ένότης, ή συνοχή και ή άνεξαρτητοποίησις του κινήματος, ή συγκέντρωσις όλων των Όργανώσεων έντός τής Γενικής Συνομοσπονδίας, ή ένταξις των του τελευταίου έργατου εις τά συνδικάτα, και ή γενική άπόφασις όπως ένωμένη και οργανωμένη ή εργατοϋπαλληλική τάξις προχωρήσιν εις την αγωνιστική διεκδίκησιν των μεγάλων αίτημάτων της, έτονίσθη ύφ' όλων των συνέδρων.

Οί άποσχισθέντες και τείνοντες εις την δημιουργίαν «παρά-όργανώσεων» άποτελούν ώς επί τό πλείστον άτομα, πλείστον φρονος πολιτικής, έτινάχθησαν στον άέρα, με άποτελεσμα τό τραπεζούπαλληλος του έτους 1958 ν' αντιμετωπίξη μετά τής μεγαλύτερας δυσκολίας τας βασικάς του βιωτικάς ανάγκας και την άβεβαιότητα διά τό μέλλον.

Παρ' όλα ταύτα όσάκις τίθεται θέμα διά μίαν έλαχίστην αύξισιν έχομεν έναντίον μας τους άρμόδιους Ύπουργούς πρώτον, και δεύτερον την κοινήν γνώμη.

Και οι μόν πρώτοι διατείνονται ότι άγνωσόν την πραγματικήν μας κατάστασιν, με σκοπόν να παρελκύουν ή να άπορρίπτουν οιονδήποτε αίτημά μας σχετικόν με αύξισιν των

στα των όποιων άργά ή γρήγορα θα έπανορθώσουν τό σφάλμα των.

Παρά τό γεγονός τούτο, τό συνέδριον ήτο έν θετικόν ήγμα. Ήκούσθη ή φωνή των εργαζομένων, έπεκράτησε πνεύμα ένότητος και περιφρονησε των συνδικαλιστικών όργανισμών. Με τό ήγμα αυτό ήνοιξεν ό δρόμος διά την ανασυγκρότησιν του έλληνικού συνδικαλιστικού κινήματος. Από τους εργαζομένους και τά συνδικαλιστικά τους στελέχη έξαρτάται ή όλοκληρώσις του.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αί ληφθείσαι υπό του Συνεδρίου άποφάσεις είναι αι ακόλουθοι:

- 1) Να αύξηθούν διά γενικού μέτρου αι άποδοχαί όλων των εργαζομένων.
- 2) Να καταργηθί ό Ν. 3239 περί συλλογικών Συμβάσεων.
- 3) Να άναθεωρηθί ή οικονομική πολιτική και να γίνη δικαιωτέρα ή κατανομή του Έθνι εισοδήματος.
- 4) Κατάργησις του μέτρου των πολιτικών πεποιθήσεων κατά την πρόσληψιν των εργαζομένων ως και κατά την έφαρμογήν των διατάξεων του Νόμου περί Έργατικής Κατοικίας.
- 5) Κατάργησις όλων των άντεργατικών Νόμων.
- 6) Κατάργησις των διατάξεων του Γ' ψηφίσματος. Ός προς τους συνδικαλιστάς, τυχόν κυρώσεις να ύποβάλλονται μόνον κατόπιν δικαστικής άποφάσεως.

άποδοχών μας. Οί ύπόλοιποι εργαζόμενοι όμως έχοντες ύπ' όψιν των την άλλοτε έπικρατούσαν κατάστασιν και ως μη άμεσοι ένδιαφερόμενοι δέν είναι εις θέσιν να γνωρίζουν πως αύτη διεμορφώθη σήμερα, κατόπιν τής έφαρμογής εις βάρος μας σωρείας άντεργατικών Νόμων. Όθεν έπιβάλλεται ή άμεσος ένημέρωσις τής κοινής γνώμης περί των άποδοχών μας και των όρων υπό τους όποιους εργαζόμεθα ούτως ώστε εις περίπτωση καθ' ήν θα έχωμεν ν' άγωνισθώμεν ύπερ τής βελτίωσεως των να έχωμεν αντίμέτωπον μόνον την εργοδοτικήν νοσοτροπίαν και ούχι και τους εργαζομένους.